

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. ASKOV

ASKOV HØJSKOLE ÅRSSKRIFT

UDGIVET AF
ASKOV LÆRLINGE
1994

Danmarks Pædagogiske Bibliotek
Tidsskriftsafdelingen

Askov Højskole

Oversigt over korte kurser i 1995 :

Fortællingens veje	15/2 - 19/2
Nye vinkler på den 3. alder	1/5 - 7/5
Rejsekursus Firenze	30/4 - 14/5
Kunst, litteratur, historie	15/5 - 21/5
Tegne-malekursus	15/5 - 21/5
Selvbiografisk skriveværksted	26/6 - 2/7
Balladen om Gud	29/6 - 2/7
Etik og pædagogik	26/6 - 2/7
Danmark-danskerne-dansk	2/7 - 15/7
På sporet af den tabte identitet	26/9 - 2/10
Rejsekursus Istanbul	23/9 - 6/10
Kunst, litteratur, historie	22/10 - 28/10
Æsker i Askov	22/10 - 28/10

Lange kurser :

Sommerskole	1/5 - 23/7	95	12 uger
Skriveværksted	1/11 - 12/12	95	6 uger
Film, TV og journalistik	1/11 - 28/4	96	24 uger
Vinterskole	1/11 - 28/4	96	24 uger
Vinterskole	7/1 - 28/4	96	16 uger

ASKOV HØJSKOLE ÅRSSKRIFT

UDGIVET AF
ASKOV LÆRLINGE
1994

4.årgang Askov Lærings årsskrift
1.november 1994.

Redaktion
Hanne Rydal, Geske Skot-Hansen, Hanne Møller, Birger Thomsen.
Tryk
Centraltrykkeriet, 6600 Vejen.

(Marie) 94

Tegning, Inger Marie la Cour, 1994.

Indholdsfortegnelse

5.s.e.trin., af Morten Kvist	s. 6
Digt, Jens Søndergaard	s. 10
Kains æt, af Gunda Jørgensen	s. 12
Glæden ved at sejle med færge, af Frederik Dessau	s. 14
Grundtvigs Skoleverden	s. 16
Ord, af Hanne Møller	s. 18
Febermåned, Kristian la Cour / Halfdan Rasmussen	s. 22
Lille digtcyklus, af Signe Bahnson	s. 24
Tolkien : De to Tårne	s. 29
Digt, af Kristine Pedersen	s. 33
Året der gik, af H.C. Hansen	s. 34
Askov Lærlinges bestyrelse	s. 38
Askov Lærlinge beretning 1994, af Marianne Poulsen	s. 39
Nytårsmøde i Askovkredsen	s. 41
Sommermøde 1994	s. 42
Generalforsamling 1994	s. 44
Elevstøttefonden og fondens regnskab	s. 46
Askov Lærlinges regnskab	s. 48
Askov Højskoles regnskab	s. 49
Medarbejdere på Askov Højskole og Skolens Styrelse	s. 50
Elevliste	s. 52
Sommer -og efterårsmøde 1995	s. 58

5. s. e. trin. d. 3-7-94. Matth.16,13-26.

690 - 350 - 338 - 265 - 359.

Af Morten Kvist

Du er Kristus, den levende Guds søn, lød det i egnen ved Kæsarea Filippi, som af den grund ophørte med at være et tilfældigt sted. Den blev et vendepunkt, hvad Matthæus omhyggeligt har sørget for at fortælle på flere diskrete måder - og bortset fra denne Peters indiskrete bekendelse, der lyder som en klar røst blandt mumlen og spørgen. Fra Kæsarea Filippi langt mod nord vender Jesus sig igen mod Jerusalem og for sidste gang. Efter at hans nærmeste offentligt har sagt, hvem han er, er disciplene nu klar til at blive draget ind i resten af historien, siger Jesus både i ord og handling. Inden de alle drager mod Jerusalem, fortæller han for første gang om sin forestående lidelse og død, at han ikke er bestemt til at sejre og vinde ære og berømmelse i ligefrem forstand. Og det er en ganske anden historie end den, disciplene tror, de er med i. Denne anden historie vender de alle om, for at virkeliggøre i Jerusalem, skønt disciplene endnu ikke aner, hvad de vender sig om imod.

Ved Kæsarea Filippi støder Jesus og især hans disciple mod en grænse. Ikke langt derfra er der

bogstaveligt en landegrænse, og i grænseland vil der altid være store eller små områder på begge sider af grænsen, der netop er præget af begge sider. Der vil være tale om blandede forhold, der igen kan skabe uklarhed om tilhørsforhold, når slægterne gifter sig ind i hinanden.

Kæsarea Filippi er et religiøst blandingsområde, placeret i udkanten af, hvad der kan påvirkes fra Jerusalem. Ved Kæsarea Filippi mødes jødisk tro og lovgivning med hedenske forhold, og netop i dette uigennemsigtige område, lyder Peters klare og sande bekendelse. Hvad der er Peters eget motiv til at sige, som han gør, hører vi ikke. Han føler sig muligvis langt hjemmefra og af utryghed har han brug for - en besværgelse, bliver det så til. Han vil muligvis prøve Jesus af og se hans reaktion, for at få klar besked. Eller Peter er simpelthen naivt overbevist om, at Jesus er den Herre, der skal befri Jerusalem, og direkte adspurgt kan han endelig få lov til at sige højt, hvad hans hjerte er fuldt af. Psykologisk set får vi imidlertid ingen forklaring, og den har også yderst

begrænset interesse.

Hvad vi hører er Peters bekendelse, og at den siges højt får vidtrækkende konsekvenser. Og så meget skal vi være opmærksomme på, at det således ikke er Peters forhold til sin egen bekendelse det kommer an på, men at bekendelsen netop siges højt, og at Peter erklæres for salig. Derpå må ordene og deres ekko blandt menneskene og i menneskene gøre sig gældende. Derfor får Peter også at vide, at ordene ikke er noget, han selv har fundet på, at han med andre ord heller ikke er herre over deres indhold og virkning. Det ville ellers være til at forstå, hvis Peter gerne vil binde Kristus til sine egne forestillinger og med sine egne ord; for ord binder - det ved enhver, og det skaber orden og overblik. Men Kristus kan ikke bindes eller rummes i et menneskes forestillinger om ham og derfor falder ordene præcis som de skal: *Salig er du Simon Jonas' søn, thi det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i Himlene.*

Den bogstavelige grænse ved Kæsarea Filippi, som disciplene og Jesus støder på, og som på begge sider

af sig selv mudrer den religiøse klarhed (- for vi skal jo alle være her, jøder, samaritanere etc. kan man høre naboer sige til hinanden), modsvares af Peters bekendelse; den skaber klarhed. Men altså en klarhed, hvis konsekvenser Peter endnu ikke kender - slet ikke endda, ja han vil endog ikke vide af dem, da de kort efter foreholdes ham af den Kristus, han kender og netop derfor har bekendt som den levende Guds søn. På et sted langt fra det almindeligt anerkendte religiøse centrum, og hvorfra samfundets hele kraft udgår og bliver organiseret, finder et vendepunkt sted; langt, langt ude på landet!

Vendepunktet ved Kæsarea Filippi er ikke blot geografisk, symbolsk eller religiøst. Det er totalt. Efter at disciplene har været med ved Kæsarea Filippi, ved grænsen for, hvad deres nuværende tro på Jesus kan rumme, skal de så føres med ind i historiens anden del. Denne del er imidlertid ikke nær så tiltrækkende som den netop tilbagelagte, men disciplene tror det, og Peter tror det især. Derfor reagerer han, sådan som han må gøre det, da Jesus forbereder

dem på sin lidelse og død. Det må ikke ske, siger Peter. Så er vores tro forgæves, og det må ikke være rigtigt. Peter aner skuffelsen langt ude, men skubber den fra sig.

Historiens anden del handler om skuffelsen - eller bedre: nederlaget. For at kunne være med i den del af historien må Peter først have bekendt Kristus. Peter tror altså, og hans tro er sand i det øjeblik, den ytrer sig; men han ødelægger den øjeblikket efter, fordi han vil gøre sig til herre over den historie, han er på vej med ind i. Da falder de uhyre strenge ord: *Vig bag mig, Satan! Du er mig til forargelse, thi du sanser ikke, hvad Guds er men kun, hvad menneskers er.* Peter vil ikke vide af, at han får sprængt sine egne forestillinger om Kristi rige, og det bliver så meget vanskeligere for ham, eftersom han netop har været salig i samme rige et kort stykke tid. Han var salig, men den fremtid og historie, der følger med, forgriber han sig på. Dommen falder prompte.

Læg imidlertid vel mærke til, at hverken Peter eller nogen anden forvises fra historien. Han er stadig med og bliver ved med at være med. Med sin bekendelse har han vist sit

tilhørsforhold, som det er givet ham. At han så først siden skal opdage, at dette tilhørsforhold rækker langt videre end han troede er - ikke en anden sag, men en ny side af den samme sag. Det rækker om på den anden side af hans svigt og binder ham, da han har mistet sin tro. Det binder ham, da han ikke længere kan forlade sig på sig selv. Fordi han én gang har bekendt Kristus som den levende Guds søn, fordi han var nødt til det bliver han igen nødt til - efter langfredag - at tilbagelægge den samme vej i modsat retning, for at høre, hvad han selv sagde på et helt afgørende tidspunkt, nemlig da han blev kaldt for salig og var genstand for en åbenbaring.

Hvad ligger der så videre i dette? Mindst to ting, der lyder som om de strider mod hinanden. For det første at bekendelsen binder. Man kan ikke bekende Kristus som den levende Guds søn, uden at det er alvor. Det viser Peters historie med al ønskelig tydelighed. En gang sagt altid sagt. For det andet at man ikke skal bekymre sig om sit eget forhold til bekendelsen, - i vores tilfælde vil det sige trosbekendelsen. Den skal siges

højt i tillid til, at den vil binde på rette vis. Det betyder, at den skal siges klart og uden mindste vaklen i stemmeføringen, og dermed er alle, der taler og hører, allerede bragt med ind i den gode historie, der bevæger sig gennem lidelse og død, men som ender godt, fordi vi ingen magt har over den.

Jamen! - vil vi bekymret udbryde. Betyder det ikke netop, at vi gør bekendelsen udvendig, til en tale- høreøvelse eller ligeegyldigt lirum-larum? Er det ikke just at tage Alvoren ud af bekendelsen af Kristus som den levende Guds søn? Kan det overhovedet være *levende*, hvis man ikke mener noget særligt med det?

Nej, det er ikke at tage Alvoren ud af bekendelsen, og den kan udmærket være levende blot ved at lyde; der skal såmænd stadig stemme, læber og ånde til, hvilket som bekendt er levendes kendetegn. Og hvad den eventuelt ikke er, kan den blive, for husk, det er ikke de bekendende, som har magt over historien. Peters bekendelse, som var den første og vigtigste blev jo netop givet ham, ikke af kød og blod, men af Gud i Himlene.

Han sagde den, fordi han ikke havde andet at sige (- før kort tid efter). Da begyndte det, idet det afgørende - som sagt - ikke var Peters forhold til sin egen bekendelse, men at han blev erklæret salig. Og det var alvor.

Vi skal altså lade vores bekendelse lyde i tillid til, at det er alvor, og det bliver det ved at være. Og vi skal lade den lyde i tillid til, at vi er deltagere i salighedens historie, skønt det af og til måtte lyde udvendigt i vore egne øren - og i andres. Vi skal ikke have styr på den historie, som bekendelsen fører med sig; den skal nok indhente os på rette tid og sted, ligesom Peter blev indhentet tilmed gang på gang. Med bekendelsen lægger vi vort liv i den levende Guds hænder i tillid til, at netop hermed begynder salighedens historie - igen.

Amen.

Jeg går altid og digter på et digt.
Det sku' være jordbunden, grov og simpel,
men det er langt, langt borte,
jeg skimter det svagt.
I luften, i gyldne skære farver
så gyldne
og luftige, som en sky.

Der er en sang jeg altid vil synge.
Den skal være jordbunden, grov og simpel,
den er langt, langt borte,
mærkelig og sær,
den kommer mig aldrig helt nær.

Jeg går altid og hører musik.
Jordbunden, grov og simpel,
langt, langt borte.
Det er ikke klaverer og violiner,
der klager.
Det er naturen, der spiller:
en gammel folkemelodi.
En simpel, jordbunden,
gammel, grov melodi.

digt af Jens Søndergaard.

Foto, Agner Frandsen.

Glæden ved at sejle med færge

Et causeri af Frederik Dessau

Danmark består af femhundrede øer, så der har længe været et naturligt behov for dansk færgefart. Bortset fra de landsmænd som kun vil flyve eller som af en eller flere grunde foretrækker at blive hvor de er hele livet, er det nærliggende for en dansker at sejle, og det er forbundet med mindst én sejltur at komme fra den ene ende af landet til den anden. Endnu betjenes overfarterne af færger, men af alle de spil der spilles i vores tid er det teknologiske spil det mest fremherskende - uden at være det mest populære - og regel nummer et i det spil er kravet om, at dét som er muligt er også nødvendigt. Fordi det kan lade sig gøre at finansiere og konstruere broer og tunneller, bliver vi nødt til at gøre det - men det er ikke muligt at få en forklaring på hvorfor det også er nødvendigt. Diskussionen om de nye forbindelser over Storebælt og Øresund har været heftig - man fristes til at sige at bølgerne er gået højt, og færgefarten ser ud til at have haft sin tid i vores trafikhistorie. De der har interesser i at gennemføre broforbindelserne får øjensynlig deres vilje, hvad de nok selv anser for at være en nødvendighed - og det har altså været muligt for dem at sætte sig igennem med den. Ikke fordi der foreligger nogen iøjnefaldende

endsige udtalt kollektiv enighed om at det er værdifuldt og ønskværdigt - det er bare blevet som far vil have det. Så virkeligheden på det punkt ser altså tilsyneladende sådan ud, at det mulige bliver betragtet som nødvendigt - og dét nogen anser for at være nødvendigt er også muligt. Broer skal vi have, der synes bogstaveligt taget ikke at være nogen vej udenom - og hvad så med glæden ved at sejle med færge? Lad gå med Lillebæltsbroen, for så morsomt er det heller ikke at man vil sejle to gange i træk lige efter hinanden når man skal fra øst til vest eller omvendt. Men sejlturen over Storebælt er nærmest en institution i dansk rejseliv og har altid været en behagelig afveksling både for togpassagerer og bilister. Man kan blive helt lyrisk ved tanken om hvad det indebærer at få mange timers transport på skinner eller landeveje afbrudt af en sejlads med frisk luft og en tur på dækket, åbent hav, høj himmel og måger. Alene det at blive flyttet fra et element til et andet som et harmonisk led i rejsen - og så selvfølgelig alt det snusfornuftige og praktiske med en tiltrængt pause for chaufføren, mad og drikke og børnene som har kedet sig og er blevet utidige i toget og på bagsædet o.s.v. Det værste ved at færgefarten over

Storebælt bliver indstillet er for øvrigt ikke at det er slut med at sejle - det kan man gøre et halvt hundrede andre steder i landet - det er det uhyggelige alternativ man får tilbudt eller anvist som rejsende mellem Sjælland og Fyn ved at skulle fragtes under havet gennem en tunnel. Ingen får mig lokket ned i den, og når jeg siger det til nogen, er der forbavsende mange, der siger, mig skal de heller ikke regne med. Nogen bliver lidt nedladende og siger hånligt, at man har nok klaustrofobi - hvortil man kun kan svare, at hvem har ikke det? Et menneske skal være ualmindelig fantasiløs for at køre ind i en mørk tunnel uden at gøre sig tanker. Det er og bliver da en forsmag på at ligge i sin kiste, uanset hvad man så kalder det. Man kan selvfølgelig godt risikere at drukne når man sejler med færge, og så er glæden ved det til at overse, men selv vil jeg hellere gå ned sammen med de andre mus og mænd i rum sø under åben himmel, end at blive mast og kvalt i et rør der er gravet ned under havbunden. Og allerhelst vil jeg dø af naturlige årsager som en stor overraskelse uden at opdage det, mens jeg sover i min seng. Hvad er din yndlingsfærge? kunne der stå på et af de klassiske spørgeskemaer over hvilke retter og blomster og digtere og egenskaber man synes bedst om. Hvis jeg blev spurgt, ville jeg være i tvivl om jeg skulle svare Udbyhøjfærgen eller færgen mellem Hals og Egense. De er begge med til at forsøde en rejse langs den jyske østkyst, de repræsenterer begge indbegreber af skibsfart i en ultrakort

udgave, fra havn til havn varer de kun fem minutter. Det koster henholdsvis fem og syv kroner at komme over, og i forhold til en tur med bussen i Storkøbenhavn hvor jeg selv kommer fra er det et fund til prisen. Og hvad man i dag er kommet til at sætte helt urimeligt stor pris på - der er ingen ventetid. Enten er færgen der når man kommer, eller også er den på vej, og hvis den er ovre på den anden side, henter den en så snart man ringer på en klokke. Når man tænker på hvad man øder bort af kedsommelig ventetid i trafikken i øvrigt, er det som et eventyr at trykke på en knap og tilkalde en hel færge der straks adlyder. Det er ganske vist ikke som i Aladdin eller Fyrtøjet hvor man får alle sine ønsker opfyldt ved at gnide på lampen eller slå ild, men at færgen kommer med det samme er store sager i en tid, da serviceniveauet i det offentlige liv er på drastisk nedtrapning og forudsætter en engels tålmodighed, nerver af stål og et godt helbred.

Teksten er en redigering af en udsendelse i program 1's serie om „Glæden ved -“ søndag formiddag.

Kains æt

Af Gunda Jørgensen

»Kom fortidens dage i hu, agt på henfarne slægters år; spørg din fader, han skal berette, dine gamle, de skal fortælle dig!«

(5. Mosebog, kapitel 32, vers 7.)

Lemeks søn med Ada hed Jubal. Han blev stamfar til alle dem, der spiller på harpe og fløjte, alle verdens spillemænd.

Jubal er af Kains slægt. I syvende led er han barn af den stamme, der blev forbandet og fordrevet fra agerlandet, fordi Kain havde tilsølet jorden med sin broders blod. Derefter nægtede jorden ham føden. Ingenting groede, hvor han såede. Han flygtede fra de hjemlige egne og kom til det land, der kaldes Nod, hjemløshedslandet øst fra Paradis.

Der grundlagde Kain en by og en slægt, og i syvende generation spaltedes bystammen i tre grene: Jabals gren der blev hyrder, omkringrejsende nomader; Jubals der blev spillemænd, og Tubal Kajins slægt der blev smede.

Hyrdernes og smedenes og musikanternes slægter bredte sig over alverden, ubundne som de var af jord og sted. Opbrud og rejse blev del af deres sind og væsen. Deres forankring var ikke jorden, - de hentede deres mening, deres bestemmelse og skæbne fra et talent, et anlæg. Et snilde var dem givet, og derfor stod de ikke jorden til regnskab for, hvad de gjorde. Deres målestok var mere uhåndgribelig, ideel. Den sad i dem selv som et stædigt krav om det ypperste, det umådelige og umålelige.

Derfor færdedes de blandt de fastboende med noget stolt, letsindigt og samtidig noget melankolsk over sig. De vidste noget om et sted, de engang kom fra og havde hørt hjemme i, - og så vidste de samtidig, at det var nødvendigt at bryde op og at rejse, at lege med ilden og tage livtag med tonerne, for at finde den ene rene.

Jubals afkom - de, der spiller på harpe og fløjte - vidste om en verden, de havde forladt, en verden hvor livet

var enkelt og selvfølgelig som vækst og modning, blomst og frugter. Og erindringen gjorde dem melankolske. Der var altid i deres musik en mindelse om bristede bånd og tabte horisonter, en undertone af tab, samtidig med at de gennem tonerne sprængte grænse efter grænse og lod sindet lette og flyve mod selve glæden. For det var glæden, tonerne skulle ramme.

Jubals afkom fik den lod at færdes netop så højt over jorden, at de ikke stod helt fast, og aldrig groede fast. De kan godt tage sig drømmende og lidt fortabte ud. Styrke har de kun for så vidt, som målet sidder i dem som en harpun, hvis line trækker dem imod glæden, den glæde som var i begyndelsen, da Gud allerførste gang så sin verden stige af havet, imens stjernernes morgensang fyldte tomheden og sprængte mørket.

Intet mindre end Guds egen glæde er det mål, Jubals afkom måler sig selv på. Det er altid direkte for Guds ansigt de leger strengeleg og spiller på fløjte. Derfor må de blive

melankolske og - letsindige. Bedre end nogen andre ved de, at musikken frelser ingen. Så ofte som de af toner og klange bæres imod det land, som Guds glæde skabte, ligeså ofte må de sande, at de er hjemfaldne til at leve øst for Paradis i Kains eget land.

Musikken frelser ingen. Hvad skal den så til for? Hvad gavn gør den? Slet ingen.

Og det er netop sagen.

Til verdens larm og bekymring, til hære og hærskarer, til stål og jern, til fremskridt og udvikling siger musikken: »I er uvedkommende og uden betydning, irrelevante«. Men mægtig og blid som en gud siger musikken til det lidende menneske: »Lyt«.

Nådig og uden hensyn fornægter og nedbryder musikken alle de mure og forsvarsværker mennesker bygger op omkring sig selv. Uden værn og værge står vi da i det vidåbne, og der bliver det muligt atter at se himlen.

"Askelysningen". Bibelske prædikener og legender. Anis prod. forlag, Religions pædagogisk center, Frederiksberg.

Det, man derfor ved enhver *folkelig Høiskole* maatte ønske, var, at alle de Ungersvende, som kom der, allerede kiendte en *Syssel i Livet*, som de havde Lyst og Leilighed til, og hvad Høiskolen allenfalds maa arbeide paa, er, at Enhver kan vende tilbage til sin Dont med forhøiet Lyst, med klaret Blik over de menneskelige og borgerlige Forhold, især *i hans Fæderneland*, og med oplivet glædelig Følelse af det *folkelige Fællesskab*, der gjør delagtig i alt det Store og Gode, der hidtil blev og herefter skal udrettes af Folket, man tilhører.

Saaledes allevegne, og da i vore Dage allevegne Faren for indvortes *Opløsning*, tiltagende *Splid*, voxende *Misfornøielse* med sin Lodd og Stilling i Livet, er iøinefaldende, saa vil *folkelige Høiskoler*, beregnede paa fremfor Alt at oplive og styrke den ligesaa forædlende og opløftende, som beroligende FolkeFølelse og Fædernelands-Kiærlighed, baade være nødvendige og

stifte Nytte, men neppe nogensteds saameget som i Danmark, hvor det ældgamle folkelige Fællesskab og den overordnede Fædernelands-Kiærlighed er Folkelivets eneste men ogsaa grunddybe, vi vil haabe, udtømmelige *Livs-Kilder*, som vi selv i Forblindelse har tilstoppet og maae da, saasnart vore Øine oplades, haste med at aabne, og, saavidt mueligt, henlede i alle Retninger til Rigets yderste Grændser baade i Tiden og i Rummet. Hertil kommer endnu, at selv kun saameget videnskabeligt Tilsnit, som maaskee endog vilde være nødvendigt i Tydskland, vilde i Danmark være nok til at kyse Folk fra Høiskolen, medens paa den anden Side al Fortsættelse af *Skolemester-Legen*, der virkelig har noget Fristende for os, netop paa den Danske Højskole vilde gjøre ubodelig Skade.

Ord

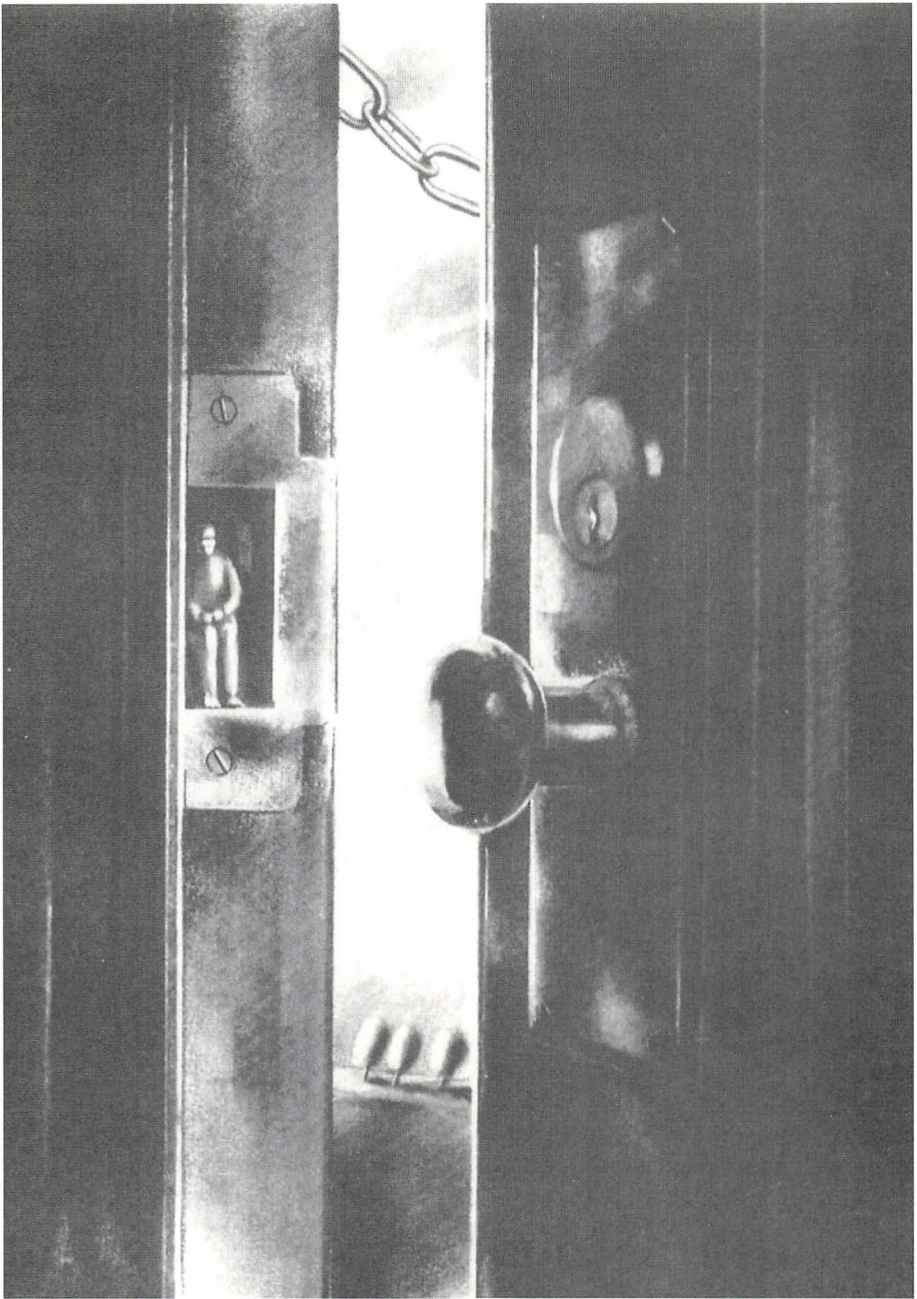
Overvejelser om et højskoleophold, set i bakspejlet af Hanne Møller, elev sommeren 1993.

Ja, mindet om visse dele af sommeren på Askov står ganske klart i min erindring, andre ligger hen i glemselens taknemlige tåger. Mange forskellige associationer dukker op, når tankerne går tilbage til tiden på højskolen. Det er ganske vanskeligt kort at besvare spørgsmålet, man ofte får stillet af bekendte efter endt ophold; „Jamen, hvad fik du egentlig ud af at gå på højskole? ". Og måske har det nogle gange fået en til at tage spørgsmålet med sig, hvad fik jeg ud af det udover masser af fester, 4-5 kgs overvægt, og en lænset tegnebog, - ikke at nogle af ovennævnte ting kan være yderst lærerige, men var der noget, der løftede sig op over disse hændelser noget der gør højskolen til et anderledes mødested, et andet rum end det vi normalt bevæger os i under uddannelse, job, arbejdsløshed. Ja, mener jeg, som den kvikke læser nok allerede har gættet, det noget der gør, at jeg har fået lyst til at skrive nogle ord om det, det noget der gør, at jeg til enhver tid vil forsvare højskolens eksistensberettigelse i Danmark. Det noget er dog utrolig nuanceret og ofte individuelt præget, alt efter hvad situation man selv befandt sig i, da man var på højskole.

Generelt ligger der en stor værdi i, at der findes et mødested, hvor alle

på tværs af alder, baggrund og uddannelse får lejlighed til at lære hinanden at kende. I hverdagen er man normalt sammen med jævnaldrende f.eks. på et gymnasium eller med kollegaer på en arbejdsplads, hvor man har samme uddannelsesmæssige baggrund, og hvor man deler en hverdag med et sæt af faglige problemer og opgaver. Eller som arbejdsløs, en tilstand der straks er sværere at karakterisere, hvor spektret spænder lige fra den håbløse ensomme situation, hvor man føler sig lukket ude af samfundet, til en periodevis selvvalgt arbejdsløshed f.eks. ved jobskift eller på vej mod en uddannelse.

På højskolen bliver nogle af alle disse forskellige typer af mennesker samlet med rig lejlighed til at dele erfaringer og oplevelser. Dette resulterer i meget andet end venskaber. Venskab har naturligvis altid en værdi i sig selv, men den mulighed højskolen giver, er på berigende vis med til at nedbryde fordomme mennesker i mellem. Denne erfaring er forhåbentlig noget af det man tager med sig, selvom venskabet måske ikke holder efter højskoletiden. F.eks. vil næppe ret mange af os indrømme, at vi har en del fordomme, men jeg der normalt betragter mig som et ret fordomsfrit menneske, havde alligevel et par stykker med, godt gemt i bagagen, som jeg først senere blev bevidst om. Nogle af os dømte visse mennesker på forhånd og oplevede måske at disse domme blev gjort slemt til skamme. F.eks. en sen aften eller nat i selskab med en flok, hvor samtalen glider af sig selv, naturligt som en flod og hvor vandet

*Jerelle Kraus : Illustration i The New York Times, fra bogen "Drømmeporte",
Dansklærerforeningen 1993.*

så pludselig hvirvles op ved at én åbner munden, og siger noget man tænker over i flere dage efter, eller hvis det rigtig går højt, noget der var så smukt eller rammende, at man stadigvæk har det med sig som en ekstra guldklump i bagagen man ind i mellem tager frem og beundrer.

Disse møder giver højskolen mulighed for, alle disse forskellige typer får den samme hverdag, fælles bolig, fælles undervisning og fælles måltider, ikke mindst. Jeg ser ikke nogen andre steder i Danmark, der giver samme enestående mulighed for møde/konfrontation. Desuden har højskolen jo også den afslappethed, ved at man ingen særlige forpligtelser har, man har mulighed for at vælge fag udelukkende efter interesse, og man kan lægge lige så meget eller lige så lidt arbejde i det, som man vil uden at skulle spekulere over pensum, eksamen o.s.v. Man har en fantastisk mulighed for at snuse til helt nye emner faglige såvel som kreative.

Jeg ynder at bruge billedet med de åbne og lukkede døre, forstået som tilgangsvinkler til diverse emner. Der sprang for mit vedkommende nogle døre op, som hidtil kun havde stået på klem, som jeg ikke havde haft tid eller evne til at åbne. Og hvad der overraskede mig var, at jeg også opdagede nogle døre, som jeg end ikke vidste eksisterede i mig.

Et ganske særligt foredrag fik mig til at åbne øjnene for et helt nyt aspekt ved tilværelsen. Hvad det var er personligt og stadig så nyt og funklende, at jeg faktisk ikke rigtig kan sætte nogle gode ord på endnu, uden at det lyder tomt og hult. Jeg er

ikke i stand til at referere indholdet, men fornemmer det stærke indtryk det gjorde på mig. De levende ord faldt som en guldregn til en tørstig sjæl. Hvis vi mødes på højskolen en gang, kan jeg måske fortælle...

Den oplevelse minder for mig meget om det Morten Kvist karakteriserer i sin artikel fra årsskriftet 1993 "Om at kede sig "... "at livet bliver en nuance rigere, end det var igår. Den dag der intet skete, var der trods alt en bevægelse, man ikke tidligere havde opdaget: en smuk eller en sjov måde at bevæge en hånd på. Der var midt i tågen og det tiltagende mørke et lys som ikke tidligere var set".

En smuk eller en sjov måde at bevæge en hånd på, eller et lidt anderledes udtryk i din nye vens øjne, som overraskede dig eller en ny dør, der blev smækket op af en hvirvelvind eller stille blev listet op. Og sådan har de fleste tidligere højskoleelever nogle oplevelser, der enten havde sin værdi udelukkende i det nu, hvor de udspillede sig, eller som man stadig har med sig som noget varigt, gyldigt, der langsomt er ved at blive en del af ens hverdag, og som væsentligt har ændret nogle af ens tilgangsvinkler til tilværelsen.

Nu kan dette lyde som en enestående buket roser til højskolen, hvad den da også fortjener her på dens 150 år fødselsdag, men som nævnt er oplevelsen nuanceret, og man evner jo heller ikke at se alt det lyse, hvis ikke også mørket eksisterede. Der er mange ting, der kan lykkes på en højskole, men også ting der kan gå galt. Rent

menneskeligt var der måske nogle, som faldt igennem på stedet, nogle hvis navne man aldrig lærte eller hurtigt glemte, fordi man brugte dem så lidt. Det var måske én af dem, som kunne have brugt en udstrakt hånd, men man evnede det ikke, orkede det ikke eller havde ikke lige tid. Højskolen som helhed er ikke et sted, hvor der normalt er tid og kræfter til at samle folk op, der virkelig har brug for hjælp. Det mener jeg nu heller ikke er højskolens opgave. Samfundets måske, der jo begynder ved dig og mig. Derfor er det også i stor udstrækning din og min opgave, ind i mellem at glemme sig selv og række hånden ud mod et menneske, der har brug for det, uden at man dog skal glemme sig selv i al for lang tid. Ingen har jo glæde af, at man ofrer sig for meget og derved selv ender alene og udslykt. Her kræves en fin balance mellem det at give og det at modtage. Mennesket er jo ingen steder en ø, der blot flyder af sig selv, vi hviler formentlig alle på den samme grund, der dog undertiden føles gyngende.

En af højskolens tidlige idealer var, som Kold mente, at højskolen ikke skulle gøre eleverne til mere, end de var i forvejen, men simpelthen gøre dem bedre til at være dem de var, der hvor de kom fra. Dette udførtes, blandt meget andet, ved at gøre de ydre rammer så hjemlige som mulige.

"Højskolen skulle fungere som en stor familie og derfor spiste lærerne sammen med eleverne. Ligeledes spiste bondesønnerne som de var vant til, fælles grødfad med træskeer, fire personer om hvert fad."

Ja, tradition og fornyelse, en cocktail der nødvendigvis må rystes, særlig nu hvor højskolens målgruppe er uendelig mere nuanceret og bred end den var „i gamle dage.“ Indholdet må udbygges og fornyes, dog kommer vi ingen steder, hvis ikke der trækkes mange og stærke tråde tilbage til historien, ideerne og tankerne fra dengang højskolen var ung. Det vil være til uvurderlig værdi, for nutidens søgende karakterer.

" Kun ord, som går i sagn
og sang fra mund til
mund i folkevang,
opholder folkelivet; i
folkets egne gamle ord
kun folkelig oplysning
bor, af folkeånden givet. "

" Da skal man se at
klarhed bor slet ikke i
bælgmørke ord og
stumme tankestreger,
men i hvert
sandhedskærligt bryst,
det jævne ord, den klare
røst, som livet
vederkvæger. "

- Fra folkehøjskolens sangbog,
syttende udgave, nr. 130 af N.F.S.
Grundtvig.....

Febermåned

1. vers

Handwritten musical score for the first verse of 'Febermåned'. The score is written on three staves in treble clef with a common time signature (C). The melody consists of quarter and eighth notes. Chords are indicated above the notes: Am, Dm7, F/g, CΔ, B♭Δ, E sus/a, G, Am, Dm, E sus, E, Am, E sus, E.

1. Den som har set september,
febermåned, gløde
ved at et forår lever
under hvert blad som døde,
ved at før livet styrter
bærer det høstens byrder.

2. - 6. vers.

Am Dm7 F/g CΔ

B^bΔ Esus/a G Am

Dm Esus E Dm Esus E

2. Tiden blev ramt af feber
Men i vor kvals betændte
glødende rum har søvnen
skænket os sakramente.
Feberens storm har bøjet,
hærget og sammenføjet.

3. Stod vi, af ild omkranset,
søgende livets nåde,
ramte en stilhed hjærtets
bristende nervetråde.
Over vor feberkurve
hørte vi sang af spurve.

4. Skyggerne fandt os ikke.
Søvnen blev drøm og tanke.
Endnu mens natten bandt os
hørte vi hjærtet banke.
Noget kom nær. Og fjærne
tåger blev sol og stjerne.

5. Lyset blev til og rørte
blidt ved de stumme malme,
bad dem at lægge toner
ind i en dæmpet salme,
bad dem at kime over
alt hvad der tidløst sover.

6. Flammende steg vi gennem
feberens skyggerige.
Løftet og genopstandne
kunne vi ikke vige.
Roligt skal den som kæmper
møde sit livs september.

Tekst : Halfdan Rasmussen, "Den som har set september", 1949.

"Lille digtcyklus"

Liv/Billeder

Jeg tager billeder
laver dem ikke
Sniger mig ind
hvor jeg ikke er
trykker på knappen
hugger en smule
af menneskers liv
Og dog er det løgn
Lusker rundt i rødt lys
og kemikalier
Ser liv, der er levet
vugge frem i mine baljer
Jeg tager billeder
lever dem ikke

Fengers Cafe

Kulørte hylstre
stavrer rundt
på veldrejede ben
og med blottet skulder
Kun i dansen afsløres de
Smil flakser rundt
rammer præcist
ligesom fotografens professionelle øje
Udsalg : 10% fratrækkes ved kassen
I skyggernes kroge
sidder de der mangler
eller har for meget eller forkert
selv malingen kan ikke skjule
Klokken slår mange
som ild der får fat i græs der er tørt
breder panikken sig
rummet ophedes
Med usynlig hånd

på dametoiletet
bliver udskæringen dybere
 Udsalg; 25% fratrækkes ved kassen
 Øjne skinner
læber males, åbnes
og en flygtig tungespids
danser over læbens bløde kurver
 Et lår kærtegnes
genert under et bord
øjne flakser eller stirrer
på stearinlysets opbrændende ildød
 Pludselig slår klokken for mange
nogen har fundet lune dyner
andre hører kun sine egne skridt da de går hjem
 det regner
 Mænd bliver for fulde, for tunge
for grove
 Piger sukker, forsøger at holde
de før så smukke, nu røde
øjne åbne
 Klokken er tidlig
svage, fulde, tåbelige
råb høres spredt
 opløses og ensomheden
vinder igen

I dag

 Endnu en dag er kommet til mig
lusket sig ind gennem sprækkerne
i min væg
 Bare den i dag havde holdt sig væk
Bare i dag havde ventet til i morgen

Telefon

Jeg går forbi den
igen
Kan ikke lade være at
håbe
Jeg mærker den på min
ryg
Jeg sagtner farten
holder vejret, lukker øjnene
undgår streger i fliser
men den siger ingenting
jeg er bange for dens lyd og
et sted bag den er du
venter måske også
venter, håber og savner
Sådan er det med telefoner

Fred

Lad mig være i fred
nej bliv
Undskyld mit liv
lad mig leve som jeg vil
jeg ved den er gal
men jeg tør ikke
røre mig
Lad mig dog vugge
i min tryghedsskal
Lad være med at åbne
mine øjne
Lad mig være i fred
men gå ikke væk
Jeg tør ikke være ene mere

Forstå

Der er mange ting
jeg ikke forstår
Mange ord
jeg ikke kan tyde
Mange samtaler
jeg kun kan lade som om
jeg deltager i

Længsel

En søgende længsel
Et håb
Et håb for hvad?
Forandring måske
Et håb for nye tider
nye ideer
Sikkert er det
jeg længes

Endnu et rim

Lad os gå en tur
sagde en høne i bur
Ja, ud i blæsten
sagde hesten
Lad os vente til Maj
sagde Kaj
Nej, nu straks
sagde en der var Vaks
OK, lad os gå
sagde Madsens ene storetå
Lad os få forslag på tavlen
sagde silden i navlen

Men hvad med mit hår?
sagde det forfængelige får
Skal vi følges ad vi to
sagde den venstre af to sko
Men jeg er bange
sagde en slange
Gu er du ej
sagde en Forglemmigej
Jeg skal tisse
sagde en nisse
Hold nu op
sagde en underkop
Lad os blive inde
sagde en kvinde

Lykke

Pludselig var den der
lykken
Den vandrede ind i min stue
en varm sommerdag
Så sig om med et strålende smil
lo en klingende latter
Satte sig i min bedste stol
lagde sine slanke og smukke ben op
og faldt i søvn
Den kom da jeg havde brug for den og
mindst ventede den
Netop sådan er lykken

Signe Bahnsen, elev vinterskolen 1993-94.

Tolkien : De to Tårne

"Men Gandalf valgte selv at tage med, og han var den første, vi mistede," svarede Gimli. "Hans forudseenhed svigtede ham".

"Gandalfs råd hvilede ikke på nogen forudfølelse af sikkerhed for ham selv eller andre", sagde Aragon. "Der findes ting, som det er bedre at begynde på end at holde sig fra, selv om afslutningen måtte blive sørgelig. Men jeg vil endnu ikke drage bort fra dette sted. Under alle omstændigheder må vi vente på morgengryet her".

"I en mørk sprække mellem to store klippepiller satte de sig ned. Frodo og Sam et lille stykke indenfor og Gollum sammenkrøbet på jorden i nærheden af åbningen. Der indtog hobbitterne det, de gik ud fra ville blive deres sidste måltid, før de gik ned i Det navnløse Land, og måske det sidste måltid, de ville komme til at spise sammen her i livet. De spiste lidt af maden fra Gondor og nogle af elverfolkets vafler, og de drak lidt. Men de sparede på vandet og drak kun så meget, at de fik fugtet deres tre munde.

„Jeg kunne godt lide at vide, hvornår vi finder vand igen?“ sagde Sam. „Men de drikker vel også derovre? Orker drikker da, gør de ikke?“ „Jo, de drikker,“ sagde Frodo. „Men lad os ikke tale om det. Det, de drikker, er ikke noget for os.“

„Så meget mere grund er der til at fylde vores flasker,“ sagde Sam. „Men der er ikke noget vand her, ikke en lyd eller en piblen har jeg hørt. Og Faramir sagde jo i hvert tilfælde, at vi ikke måtte drikke noget vand i Morgul.“

„Intet af det vand, der flyder ud fra Imlad Morgul, det var det, han sagde,“ sagde Frodo. „Den dal er vi ikke nået til endnu. Og skulle vi støde på en kilde, så ville den flyde til floden og ikke fra den.“

„Det ville jeg nu ikke turde stole på,“ sagde Sam, „ikke, hvis jeg var ved at dø af tørst. Der er en ond fornemmelse ved stedet. Han snusede. „Og jeg synes også, der er noget, der lugter. Har I lagt mærke til det? En underlig lugt, sådan tung. Jeg kan ikke lide den.“

„Jeg kan slet ikke lide noget her,“ sagde Frodo, „skridt eller sten, eller ben. Jord, luft og vand, det lader alt sammen til at være forbandet. Men sådan ligger altså vores vej.“

„Ja, det gør den,“ sagde Sam, „og vi ville slet ikke være her, hvis vi havde vidst mere om det, før vi drog af sted. De modige ting i de gamle historier og sange, hr. Frodo, eventyr plejede jeg at kalde dem.“

Jeg troede engang, at det var noget herligt noget, som de vidunderlige personer i historierne drog ud og ledte efter, fordi de ønskede dem, fordi de var spændende, og fordi livet var lidt kedeligt, at det var en slags leg, kunne man sige. Men sådan er det ikke med de historier der virkelig betyder noget, dem, der bliver stående i ens hukommelse. Det er, som om personerne er havnet i dem. Deres vej ligger på den måde for dem. Men jeg går ud fra, at de ligesom vi har haft masser af muligheder for at vende om, de har bare ikke gjort det. Og hvis de havde gjort det, så ville vi ikke vide det, for så var de blevet glemt. Vi hører om dem, der er gået videre - og vel at mærke ikke alle sammen til en lykkelig slutning; i det mindste ikke det, som personerne, der er inde i historierne og ikke uden for, ville kalde en god slutning. De ved sådan med at komme hjem og se, at det hele er, som det skal være, selv om det ikke er helt det samme. Sådan som gamle hr. Bilbo. Men det er altid de bedste historier at høre, selv om det måske ikke er de bedste historier at havne i selv! Hvad er det mon for en historie, vi er dumpet ned i?"

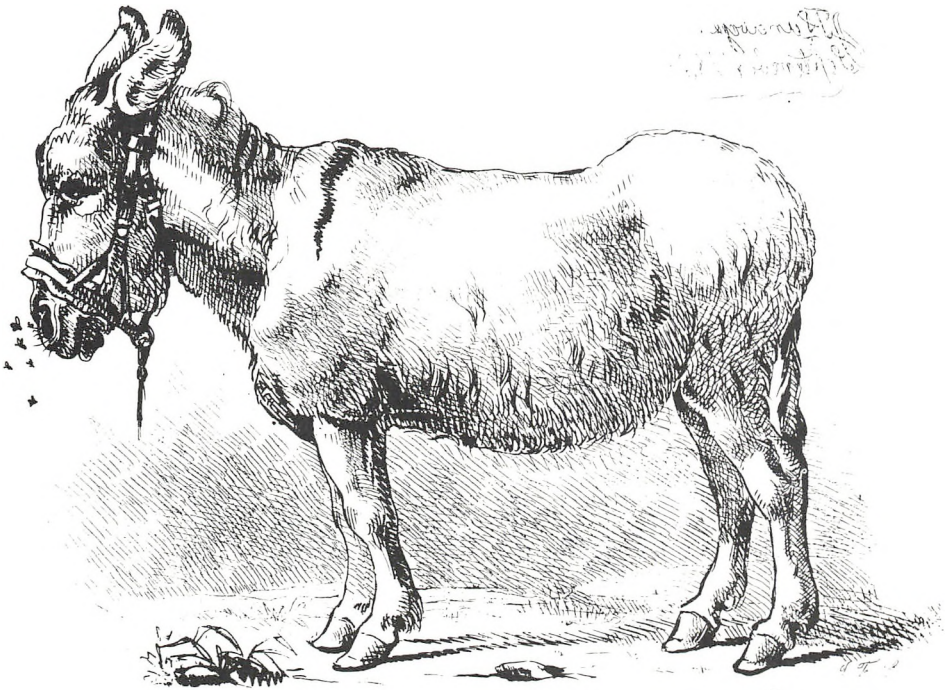
„Ja, det kunne jeg godt lide at vide,“ sagde Frodo. „Men jeg ved det ikke, og sådan skal det også være i en rigtig historie. Du kan tage en hvilken som helst af de historier, du holder af. Det kan være, at du selv ved, hvad det er for en slags historie, om den har en lykkelig eller en sørgelig slutning, men personerne i historien ved det ikke selv. Det ville du heller ikke bryde dig om, at de skulle gøre.“

„Nej, selvfølgelig ikke, hr. Frodo. Nu for eksempel Beren, han ville da aldrig have troet, at han skulle få fat i den silmaril fra Jernkronen i Thangorodrim, og det gjorde han alligevel, og det var da et værre sted og en mørkere fare end den, vi befinder os i. Men det er selvfølgelig en lang historie og den fortsætter langt ud over lykken ind i sorgen og på den anden side af den - og silmarilen gik videre og kom til Eärendil. Og, nej, hr. Frodo, det har jeg aldrig tænkt på før! Vi har - De har noget af dens lys i det stjerneglas, som dronningen gav Dem! Nej, at tænke sig, at vi også er med i den historie! Den fortsætter. Holder de store historier aldrig op? „

„Nej, de slutter aldrig som historier, sagde Frodo. "Men personerne i dem kommer og går, når deres roller er udspillet. Vores del af historien vil også slutte senere - eller før.“

„Og så kan vi hvile og få os lidt søvn,“ sagde Sam. Han lo barskt.

„Og jeg mener det, hr. Frodo. Jeg mener ganske almindelig hvile og søvn og at vågne op til morgenarbejdet i haven. Det er vist desværre det, jeg håber på hele tiden. Alle de der store, vigtige planer er ikke noget for folk som mig. Alligevel spekulerer jeg på, om vi nogen sinde vil komme til at blive sat i sange og historier. Vi er selvfølgelig med i én; men jeg mener blive formet i ord, forstår De, og fortalt ved kaminen eller læst højt af en stor bog med røde og sorte bogstaver om mange, mange år. Og så vil folk sige: „Lad os høre den om Frodo og Ringen!“ Og de vil sige: „Ja, det er en af mine yndlingshistorier. Frodo han var meget tapper, var han ikke også, far?“ „Jo, min dreng, han var den berøm-

Johan Thomas Lundbye, 1834, Askov Højskoles grafiske samling.

teste af alle hobbitter, og det vil ikke sige så lidt“.

„Det er nu så meget,“ sagde Frodo, og han lo en lang, klar latter, der kom fra hjertet. Sådant en lyd var ikke hørt på disse steder, siden Sauron kom til Midgård. Sam syntes, at det pludselig var, som om alle stenene lyttede, og som om de høje klipper lænede sig ud over dem. Men Frodo ænsede dem ikke; han lo igen. „Åh ja, Sam,“ sagde han, „når jeg hører på dig, så bliver jeg på en eller anden måde i så godt humør, som om historien allerede var skrevet. Men du har glemt en af hovedpersonerne: Samvis den Tapre. „Jeg vil gerne høre noget mere om Sam, far. Hvorfor står der ikke mere af det, han siger, far? Det kan jeg så godt lide, jeg kommer til at grine sådan ad det. Og Frodo ville da aldrig være kommet ret langt uden Sam, vel far?““

„Årh, hr. Frodo,“ sagde Sam, „De må ikke gøre grin med det. Jeg mente det alvorligt.“

„Det gjorde jeg også,“ sagde Frodo, „og det gør jeg stadig. Vi er nok lidt vel hurtige i vendingen. Du og jeg, Sam, sidder stadig fast et af de værste steder i verden, og det er kun alt for sandsynligt, at der er nogle, der på det sted vil sige: „Luk nu bogen, far, nu skal vi ikke læse mere.““

„Måske,“ sagde Sam, „men jeg ville nu ikke være den, der sagde det. Noget, der er forbi, og som er blevet en del af store historier, er noget helt andet. Ja, selv Gollum kunne måske blive god i en historie, i hvert fald bedre end han er at have med. Og der var også engang, hvor han selv kunne lide historier, efter hvad han siger. Jeg gad vide, om han tror, at han er helten eller skurken?“.

Dine digte er lynende iskrystaller
i en verden blændende hvid af sne -
de skærer mig i øjnene
og længere ind -
de efterlader mig stille
skønt jeg ville fortælle dig -
at din intensitet griber mig
og jeg slynges væk
fra mig selv.

-

Eller dybere ind i min verden
hvor stilhed og kaos
i hvid aggressiv sitren
ligger som fine spejlstumper
over sneen.

-

De river mig itu -
dine iskrystaller og mine
spejlstumper.

-

Og snart vil sneen farves af solens
blod.

Kristine Pedersen, elev vinterskolen 1993-94.

Året der gik

Af H.C. Hansen

November 1952.

Ghita Nørby holdt foredrag den 11. maj 1994. Det er altid opløftende at høre en god skuespiller læse op og fortolke, men det var i den grad chokerende dejligt for os alle, elever som lærere, at høre Ghita Nørby starte sit foredrag med: „Det var døden -“ da hendes forældre idømte hende et ophold på Askov Højskole i 1952. Hun havde som 18årig alene hjemme spillet lidt for meget fin og gæstfri dame, og der var ingen appelmulighed i dommen: Askov!

Heldigvis var det ikke døden, og Ghita Nørby gav en skildring af højskoleopholdets betydning, som virkede tidløs. Hun oplevede for første gang en eksamensfri skole, som ikke var ude på at afsløre, hvor dum hun var. Der var ingen der holdt øje med at hun hørte efter, så hun lærte at lytte. Hun oplevede som pige fra det kultiverede københavnske borgerskab at skulle dele værelse med en pige fra Tarm („af alle steder!“), blev ven med en absolut ikke veltalende spastiker, som endvidere chokerede hendes forældre ved at komme på besøg i København. Hun oplevede en for hende meget særpræget forstander Arnfred med en

ret underlig kone, som „gik rundt i kornmarkerne for at hjælpe nabolandmanden af med alle de grimme sten“.

Hun blev rigere på almen menneskelig erfaring, men fik åbenbart også godt udbytte af dramatikken på stedet. Især mindedes hun Boghandler Petersen i en „Sælgers død“ og Tage Hinds gennemgang af dramatikens historie.

Hun var også god til at skildre forholdet mellem kønnene, som hun fandt rimelig ukompliceret, fordi det ikke var noget personligt i det, når en pige sagde nej. De unge mænd foreviste deres bankbog og tegningerne over gården derhjemme. Der var tid nok til at bese både tegningerne og manden. Når man så sagde nej, kunne det jo have været gården, der var noget i vejen med, og den unge mand kunne fortrøstningsfuldt henvende sig til næste Askovpige og måske alligevel få et givtigt højskoleophold ud af det.

Selv om der er gået 40 år siden da, og der nu går længe imellem at Askovpiger får tilbudt en gård, så virkede hendes skildring så levende og tidløs, at det eneste der ærgrede lærerne blandt tilhørerne var, at man

ikke havde fået det her optaget på bånd eller video.

November 1993.

Ghita Nørby var her på skolen i Arnfreds sidste år. 1. november 1993 startede vi på første år med Morten Kvist og Anne Kirstine, vel det yngste forstanderpar siden Ludvig Schrøder. Nu var Morten ikke indstillet på at revolutionere Askov af den grund. Hans indstilling i det første år har været at sætte sig ind i traditionen og vente med beskæringer og podninger til senere. I al fald hvad angår undervisningen, for han havde straks øje for at vi i årevis har behandlet de gamle træer på området med en ærbødighed, som ikke stod i forhold til træernes skånselsløse angreb på hustage og kloakrør. „Mangen eg er for uvejret segnet“, man behøver blot at se på området omkring Veum.

Allerede i sin første tale til lærerrådet havde Morten på Ciceronisk vis sluttet med: „I øvrigt mener jeg at folkedans burde afskaffes“. Til min beroligelse viste det sig, at ideen blot var at indføre mere moderne pardans som supplement til folkedansen. Så fra 1. november 93 og for fremtiden hedder det „Danseaften“ på skemaet. I vinter har vi bl.a. lært at danse Cha-cha-cha, Jive og Engelsk vals, ud over de gode gamle folkedanse og les Lanciers. Morten har i det hele taget sans for formen, og vi mere uformelle lærere må erkende, at han hermed rammer et klart behov hos de unge. Måske skal man til at spare op til en smoking.

Efter Henningsens afgang

har vi stået uden filosofilærer, hvilket fik undertegnede til at forsøge sig ud i disse lærde materier før jul. 5 timers forberedelse til hver time. Heldigvis skulle Morten så overtage det efter jul, men der meldte sig 70 på holdet, så vi måtte nu være to filosofilærere, der kunne bekræfte hinanden i, at det var sjovt men meget arbejdskrævende.

På vinterskolen fik vi måske den mest markante fornyelse med Anne Kirstines „Retorik“, der umiddelbart lugter lidt af middelalder og sort skole, men som viste sig at være et meget spændende og efterspurgt fag, hvor folk lærte at føre deres sag frem med bedre sprog i krop og mund og større overbevisning end før. For første gang i mange år blev Askov talerstol brugt til holdundervisning, men nu var det eleven der var på talerstolen. Vinterskolen 1993-94 er mindeværdig, ikke blot fordi det var Morten og Anne Kirstines første år, men også fordi vi i januar startede med 206 elever. Denne store vækst i elevtal blev ikke fulgt op af en vækst i lærertallet, og tilmed måtte Rineke klare undervisningen fra sin sygeseng, så vi var lidt spændte på om vi kunne leve op til elevernes forventninger. Det gik, men for første gang i mange år kunne festaftner og Fengers Hus godt være totalt støvsuget for lærere før midnat. Vi var mildest talt sundt trætte ved den tid.

En lærer, der især havde grund til at være træt, var Anne Birthe Jarnum. Vi har hende imidlertid mistænkt for at have det bedst, når hun arbejder sig op til den grænse. Sagen var, at hun og Teddy Petersen havde påtaget sig at drive en seks

måneders medieskole sideløbende med den almene vinterskole, en forlængelse af tidligere års kortere journalistkurser, som de med held havde oparbejdet. Desværre, for os, blev Teddy i efteråret 93 udnævnt til forstander for Odder Højskole, og Anne Birthe blev hermed forstanderkone, men hun satte en ære i at gennemføre medieskolen på Askov som aftalt. Det lod sig gøre ved at lærerrådsformand Anders Pertou blev hendes kompagnon med særligt ansvar for de levende billeder og dramatikken. De gennemførte medieskolen med 40 elever i seks måneder, hvilket er en af forklaringerne på vort høje elevtal - ved siden af forstanderskifteeffekten, omtale i medierne og almindelig fremgang for højskolerne. Og medieskolen kørte rimelig problemfrit ved siden af den almene skole, skønt de to skoler kun havde et enkelt studiehold fælles og mediefolkene havde deres „deadlines“, der til tider forhindrede dem i at møde op til den almene undervisning. Anne Birthe er fratrådt sin stilling ved udgangen af vinterskolen, men vi takker hende for de år, hvor hun i en for os økonomisk trængt situation har skaffet helt nye grupper af elever til højskolen. Det har været et spændende eksperiment at følge.

Vinterskolen blev traditionen tro afsluttet med en studierejse. Efter at have fulgt udviklingen frem mod selvstændighed i Estland over de sidste tre år følte vi, at der skulle en fornyelse til. Derfor blev målet i år Budapest med ophold i Prag på vej

ud og hjem. Turen forløb godt, men hvis forårsholdet i fremtiden holder sig over 200 elever, så må vi overveje om det er heldigt at sende hele gruppen samme sted hen.

Maj 1994.

For andet år i træk blev der eksperimenteret med sommerskolen. Sidste år blev vi enige om, at vi skulle have et arbejdsprogram specielt for sommerskolen. I år prøvede vi med fem studieholdsgrupper, hvoraf I og II hver var på to hele formiddage (7 timer) plus mulighed for at fortsætte sommetider onsdag eftermiddag i et modul kaldet „På skift“. Som noget helt nyt havde vi en lille studierejse på sommerskolen, hvilket er blevet muligt med den nye højskolelov. Turen på 2 døgn gik til Schwerin, Wismar og Lübeck. Formålet var at studere udviklingen i det tidligere DDR, men i lige så høj grad at afprøve en særlig pædagogik, „experimental learning“, som Vagn Hansen er dus med fra Experiment in International Living. Eleverne skulle lære at blive bedre rejsende, lære at søge førstehåndsoplysninger ved at tale med folk og opsøge informationscentre.

Når man tænker på turens længde og korte varighed, så må det siges at være imponerende, hvad eleverne havde med hjem af observationer. Men også foruroligende, for det var billedet af et øst-Tyskland, der i stort omfang ønskede sig tilbage til de „gode,

gamle dage“ i DDR, hvor det ikke som i dag var „alles kamp mod alle“. „Frihed har man i dag kun, hvis man har penge!“ -meget tankevækkende.

Alt i alt en travl og god tid. På lærersiden så vi gerne en ekstra lærer eller to til det forøgede elevtal, men økonomien er endnu stram, og hvad elevtallet angår ved man fra andre kurver, at de kan knække både op og ned. En afløser for Anne Birthe er dog fundet og det bliver ingen mindre end Lasse Ellegaard, der med held har prøvet det meste inden for avisverdenen.

De praktiske afdelinger har løbet meget stærkt i år, og køkkenet har derfor formået at holde den høje standard, som Karen Marie lagde ud med ved sin ansættelse. En beklagelig konsekvens er, at lærerstaben som gruppe har taget ca. 40 kg på i vægt. Svend Aage har overtaget oldfruerollen efter Marie, oven i pedelfunktionen. Til gengæld har vi i Leif Franck, bosiddende med familie i Fyrrevænget, fået en vicepedel med tømreruddannelse, så skolens mørnede træværk bliver nu langsomt men sikkert udskiftet.

Skolens gartner gennem en menneskealder, Johannes Ryberg, døde i januar 1994 efter alt for få år som pensionist. I april fyldte Thormod 60 år. I maj blev Rineke opereret og har nu gode chancer for at være klar til vinterskolen. Samme måned fødte Laila fra kontoret en pige. Richard Andersen, Askovs grand old man, der gik på pension for en del år siden, er flyttet fra Blågård

til en mere praktisk bolig i nabolaget. I det hele taget er der for tiden så stor udskiftning i lærerboligerne, at gamle elever vil have svært ved at finde rundt. Men besøgende kan jo spørge på vort utrættelige kontor.

Askov Lærlinges bestyrelse

Bagest (fra venstre):

Gunvor Holm Nielsen, Birger Thomsen, Hanne Møller, Peter-Albert Heizelden, Gitte Nielsen, Eva Lund Pedersen, Uffe Tønning.

Forrest (fra venstre):

Lotte E. Damgaard Rasmussen, Marianne Poulsen, Ingelise Rodian, Bolette Mohr Sillasen, Bo Karlshøj Riis, Geske Marie Skot-Hansen.

Suppleanter:

Rakel Jacobi, Pernille Ballebye, Kirsten Ramskov.

Foto, Birthe Preuss.

Askov Lærlinge beretning

1994

Askov Lærlinges bestyrelse har haft endnu et roligt arbejdsår. Arbejdet har koncentreret sig om udgivelse af årsskrift, planlægning og afholdelse af sommermøde, arbejdet i skolens styrelse elevorientering, administration af Elevstøttefonden og det daglige arbejde med foreningen.

I 1992 var højskolens kontor p.g.a. besparelser nødsaget til at sige fra overfor visse arbejdsopgaver heriblandt administration af Askov Lærlinge. D.vs. at føre medlemslister, ind- og udmeldelser, udsendelse af girokort og bogføring. Vi var på det tidspunkt så heldige at Grethe Baisner, der i mange år havde stået for arbejdet med Askov Lærlinge på kontoret, var villig til at gøre Askov Lærlinge den tjeneste at fortsætte sit arbejde for os, nu blot i privat regi.

Askov Lærlinges bestyrelse har dog hele tiden haft den holdning at det for at sikre kontinuitet i administrationen vil være bedst hvis arbejdet ligger på højskolens kontor. Da Grethe Baisner nu ikke ønsker at fortsætte, har vi derfor igen lavet en aftale med skolens kontor, således at det fra det kommende regnskabsår atter er skolens kontor, der varetager administrationen af Askov Lærlinge. Jeg vil gerne sige Grethe Baisner tak for de 2 års arbejde for Askov Lærlinge. Og tak til højskolens

kontor, der igen føler at de har kræfter til at påtage sig arbejdet for Askov Lærlinge.

Årsskriftet er en af de meget arbejdskrævende opgaver som Askov Lærlinges bestyrelse står for. I år lykkedes det os at få årsskriftet udgivet kort efter nytår. Vort mål er at udgivelsen skal ske i december måned, og det håber vi at nå her i 1994. Årsskriftets form er nu der hvor vi ønskede den skulle være, det betyder dog ikke at vi læner os tilbage og lader stå til. Vi arbejder på en stadig udvikling af formen, og vi er meget interesserede i at høre fra læserne. Vi modtager gerne både ris og ros.

AL-nyt er ikke udkommet i år. December nummeret udgik, da vi valgte at udgive årsskriftet så tæt på årsskriftet. Derefter var det planlagt at udgive et nr. i maj måned i forbindelse med sommermødeindkaldelsen. Men på grund af manglende kræfter i både bladudvalg og øvrige bestyrelse valgte vi ikke at udgive AL-nyt i år. En af bestyrelsens opgaver i det kommende år er, at vurdere bestyrelsens kræfter, således at vi ikke planlægger mere end hvad der er realistisk at føre ud i livet.

Styrelsen har i år som altid arbejdet med skolens økonomi, der

stadig er stram, men i stadig bedring. Den nye højskolelov, der trådte i kraft 1. januar 1994, har også været drøftet. Den nye lov giver bl.a. højskolernes bestyrelser større ansvar m.h.t. godkendelse af skolens kurser o.lign.

Askov Lærlinges medlemsskare er igen i år forøget. Sidste år havde vi 560 A-medlemmer og 44 B-medlemmer. Tilgangen er i år 126 fra vinterskolen og 25 fra sommerskolen. Desuden har der været nogle udmeldelser. Det endelige medlemstal er nu 659.

Bestyrelsen har i år holdt 4 møder, alle er afholdt på højskolen. Der har været 2 udskiftninger i bestyrelsen. Heidi Daugaard trådte ud af bestyrelsen i oktober måned og Lotte Damgaard Rasmussen overtog hendes plads. Kirsten Mikkelsen trådte ud i foråret og Ingelise Rodian trådte i hendes sted. Af de bestyrelsesmedlemmer der er på valg, ønsker Birthe Preuss og Ulla Kamp ikke at genopstille. Jeg vil gerne sige dem tak for deres arbejde i Askov Lærlinges bestyrelse. En helt speciel tak til Ulla Kamp, der har været medlem af bestyrelsen siden 1985 og som de sidste 6 år har siddet i Højskolens styrelse. Ulla har ydet en stor indsats i begge bestyrelser og vil blive savnet begge steder.

Foreningens kasserer gennem

mange år, Thormod Christensen, ønsker også at trække sig tilbage. Thormod har i mange år været bestyrelsens faste kontakt på højskolen, og har altid været tilstede for at byde os velkommen når vi dukker op på skolen. Det håber vi kan fortsætte, selv om han ikke længere er vores kasserer. Jeg vil gerne sige Thormod tusind tak for den store indsats han har ydet for Askov Lærlinge.

Til sidst vil jeg sige højskolens medarbejdere tak for godt samarbejde. Tak til foreningens revisorer. Og til bestyrelsens medlemmer : tak for jeres arbejde for Askov Lærlinge.

Formand Askov Lærlinge, Marianne Poulsen.

ASKOV HØJSKOLE
ASKOVKREDS
I
ÅRHUS
NYTÅRSMØDE

d.20.januar 1995
19.30 i Marcuskirken

Program : Årsberetning og foredrag
v. forstander Morten Kvist, samt
højskolesange, kaffe, vin og ost.

Med udgangspunkt i Nytårsmødet vil vi forsøge at
genoplive den tidligere Askovkreds i Århus, dels med traditio-
ner fra den gamle kreds (fx. nytårsmøde med deltagelse af
forstanderparret) og dels med nye ideer.

Alle tidligere elever er hjerteligt velkomne.
Medbring højskolesangbogen.

Venlig hilsen Rakel Jacobi.

Sommermøde 1994

"Som sidste år bliver aftensmaden grillet og nydt på plænen i den lune og solbeskinnede sommeraften..." stod der optimistisk skrevet i invitationen til sommermødet, men ak, - disse ord måtte dog tages tilbage, for vejrguderne havde helt andre planer. Det blæste og regnede brødt gennem hele mødet, og folk var klædt i efterårets gevandter - striktrøjer, gummistøvler og regnfrakker. Det hindrede os dog naturligvis ikke i at holde sangaften, og vi skrælede optimistisk med på „ Du Danske Sommer, jeg elsker dig „ og „ Ak, så blev det sommer?! „ Faktisk blev stemningen så god at det var vanskeligt at lukke cafeen igen.

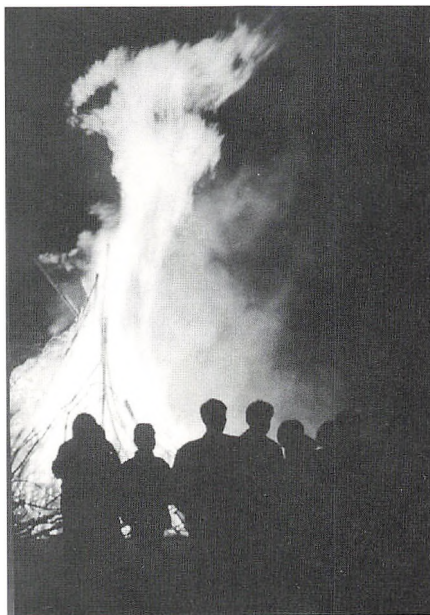
En lille gruppe valgte i aftenens løb at se en kortfilm fra Amnesty International. Lørdag formiddag fortalte Mehmet Umit Nedef, der er mag.art. i kultursociologi og ansat ved Odense Universitet om kulturmødet. Han havde oplevet kulturmødet på sin egen krop og evnede at sætte det i et videre perspektiv, så foredraget var godt og på et fagligt højt niveau. Det blev som ønsket debatskabende, og man fornemmede at diskussionen fortsatte dagen igennem.

Græsset og himmelen oven over indbød ikke til de helt store udendørs aktiviteter, så folkedansen foregik i festsalen. Her var mange på gulvet, der dansede, svedte og grinede, mens

Inger Marie la Cour dirigerede tropperne og søgte at bevare et køligt overblik, mens salen kogte. Kristian la Cour og Anders Pertou sørgede for klaverspillet.

Da de barske realiteter gik op for os, nemlig at vejrmeldingen holdt, omdirigerede vi tropperne således at middagen blev grillet i køkkenet. Alle hjalp til med stort og småt og vi var en mindre delegation, der skrællede bananer under glad sang ... „ Køb bananer, køb bananer ... " Senere blev vi dog overdøvet af en flok kokkehueklædte herrer, vist nok lærere på stedet, der lynhurtigt fik grillet mængder af kød til den voksende kø af sultne elever. Alt i alt forløb det fint med stor hjælp fra alle implicerede. Da folk havde spist og hygget sig strømmede vi ind i den pyntede festsal, hvor Lancier'en gik igang. Det var ganske underholdende, både at betragte dem der kunne, men måske i særlig grad sjov at se dem der var knap så trænede udi den svære dans! Der var vist ikke nogen der kom mere til skade, end at en enkelt pils kunne reparere det ...

Det blæste voldsomt og regnede, da bålet blev tændt på plænen, og de modige af os gik ganske tæt på de de kæmpe flammer, så kunne man næsten ikke mærke at det regnede. Brandvæsenet troede dog, at der var gået ild i mere end godt var, og troppede op med hele udstyret.

Bål på plænen . . .

Svend Åge og Morten Kvist tacklede dog situationen fint, og det forlyder at de fik „slukket“ vreden hos de pligtopfyldende brandmænd. Næste år skal de nok få besked om, hvornår vi brænder haveaffald af!

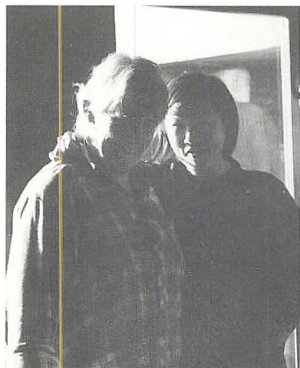
Gary Snider stod for musikken, og der blev danset livligt. Desværre var lydniveauet så højt, at det praktisk talt var umuligt at kommunikere i salen, med mindre at man praktiserede tegnsprog. Kl. 02.00 blev festsalen ryddet - igen med en hel hær af hjælpsomme mennesker, så den lidt trælseoprydning blev hurtigt klaret. Tak til alle flittige hænder! Cafe Fenger blev herefter hurtigt fyldt til randen. Her kunne man købe lidt lunt med kaffe eller andre liquider til at skylle efter med.

Mo-kost søndag formiddag er et populært indslag, hvor udbuddet af morgenmad og frokost er lækker og

varieret. Om eftermiddagen fik vi vores tema „ retten til at være forskellige „ vendt på hovedet i Anne Kirstine Kvists foredrag „ friheden til at være ens“. Glædeligt var der fuldt hus i tårnsalen, hvor Kirsten Munkholms billeder prydede væggene. Marianne, formand for AL, takkede elever og lærere på skolen for deres store hjælp gennem weekenden.

Det vil jeg også gerne gøre her. Det var en fornøjelse at være med til at arrangere. Vi håber at få lavet en bedre aftale med vejrguderne til næste år....På sommerudvalgets vegne, Bo, Bolette, Marianne og Hanne.

Hanne Møller.

Efterårsmodet ...

Generalforsamling 1994

Færre end halvdelen af de medlemmer af elevforeningen, der havde tilmeldt sig efterårsmodet på Askov Højskole, deltog i Askov Lærings generalforsamling, som vanen tro fandt sted lørdag aften i tårnsalen. Mødet samlede som året før omkring 45 deltagere.

Niels-Erik Jørgensen, Mørkøv, valgtes til dirigent, mens Birthe Preuss, Næstved, og Johannes Hjort Nielsen, Rinkenæs, blev stemmetællere.

Ud over at konstatere generalforsamlingens lovlige indvarsling bad dirigenten om forsamlingens tilslutning til en ændring af dagsordenen, så forstander Morten Kvist først berettede om skolevirksomheden sidst på generalforsamlingen, mens stemmetællerne arbejdede. Forsamlingen gav tilsagn.

Hverken formandens beretning eller beretningen fra sommermødet, der begge er trykt andetsteds i årsskriftet, gav anledning til debat. En spørger efterlyste en oplysning

af aktiviteter i det forløbne år i årsskriftet. Beretningerne blev godkendt

Thormod Christensen gennemgik det reviderede regnskab, der sluttede med et overskud på 9620,56 kroner og en egenkapital ved årets udgang på 28.262,32 kroner. Det pæne resultat forklares blandt andet med en fremgang i medlemstallet fra 604 til 663.

Der blev stillet spørgsmål til forståelsen af posteringen 'regulering af trøjebeholdning'. Posteringen er en regnskabsteknisk nedskrivning af restbeholdningen af trøjer, der modsvarer årets salg af trøjer.

Regnskabet blev godkendt.

Bo Karlshøj Riis, Horsens, orienterede om arbejdet i elevstøttefonden, der i det forløbne år har uddelt et enkelt legat på 3000 kroner til en elev på vinterskolen. Til sommerskolen fik fonden ingen ansøgninger og til generalforsamlingen var der kun modtaget en ansøgning vedrørende vinterskolen 1994-95, hvor der er reserveret 4000 kroner til uddeling. Han efterlyste kvalificerede ansøgninger.

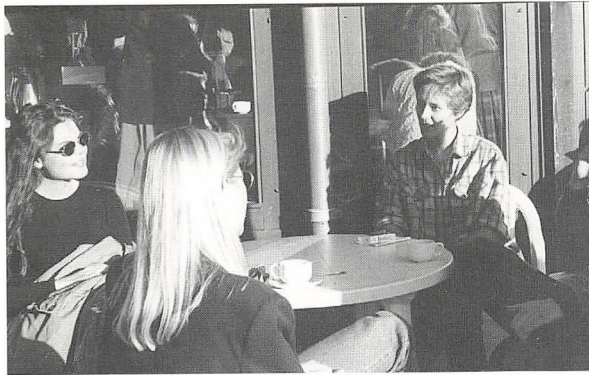
Under andre beretninger oplyste Raket Jacobi, Århus, at der arbejdes med planer om en fest og studiegrupper i Århus, primært for vinterskolen 93-94, men også gerne

25 års jubilarer ...

middag ...

kaffe ...

med andre gamle Askov-elever som deltagere. Der var ikke indkommet forslag til generalforsamlingen, og bestyrelsens indstilling om et uændret kontingent på 80 kroner fik tilslutning uden debat. Under valg til bestyrelsen blev der opstillet syv kandidater. Det resulterede i genvalg til Marianne Poulsen, Bogense, Geske Skot-Hansen, København, og Lotte Damgaard Rasmussen, Århus. Som suppleanter valgtes Rakel Jacobi, Århus, Pernille Ballebye, Videbæk, og Kirsten Rasmov, Viby Sj.

Efter 8 år som revisor ønskede Anna Luise Huggler, Silkeborg, at forlade posten. I hendes sted valgtes Niels-Erik Jørgensen, der hidtil har været revisorsuppleant. Til den post valgtes Ulla Kamp, Ringø.

Forstander Morten Kvist fortalte om en stor vinterskole med 200 elever. Som tidligere sluttede vinterskolen med en rejse - i år til Budapest, og efter hans vurdering var det måske ikke så smart med en rejse af den karakter med så mange deltagere. Der gøres grundige overvejelser vedrørende rejsen på vinterskolen 94-95.

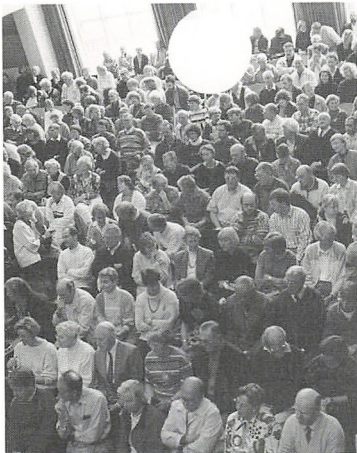
Sommerskolen med blot 60 elever fungerede godt, og Morten Kvist fandt det tankevækkende, at der kan laves så god højskole med et relativt lille hold

Forstanderen oplyste, at han i den offentlige debat, blandt andet i Højskolebladet, har opponeret mod den nye lovgivning om frie ungdomsuddannelser. Dels betegede han lovgivningen som hastværk, dels mente han, at den betegner et skred i forholdet mellem stat og det eksamensrelaterede uddannelsessystem. Den modstand vil Morten Kvist fastholde, så Askov Højskole ikke bliver en uddannelsesansvarlig institution. Han tilføjede, at skolen dog ikke vil afvise elever, der søger den som led i et personligt uddannelsesforløb.

Vedrørende lærergruppen oplyste Morten Kvist, at Hanne Rydal efter eget ønske holder til 1. november. Informations tidligere chefredaktør, Lasse Ellegaard, er ansat som højskolelærer, og han skal stå for medielinien på den kommende vinterskole.

Desuden er Leif Frank ansat som vicepedel samt lærer på træværkstedet.

Ref. Uffe Tønning.

foredrag ...

Askov Lærings Elevstøttefond beretning 1993/94.

I det forgangne år har bestyrelsen for elevstøttefonden måtte tage afsked med borgmester P. Bent Jensen og fondens formand, Kirsten Bomholt, som begge har været med i fondens bestyrelse fra dens opstart i 1990. Begge takkes for deres indsats for at få fonden etableret. I deres sted er indtrådt Gudmund Busk Jensen fra Vejen kommunalbestyrelse og Bo Karlshøj Riis fra Askov Lærings.

På bestyrelsens årlige møde konstituerede den sig med Knud Peder Jensen som sekretær og Bo Karlshøj Riis som formand.

Med hensyn til ansøgninger om og uddeling af legater har det været et stille år, og det på trods af en stor vinterskole 1993/94 og udsigten til en ny stor vinterskole 1994/95. Alt i alt har fonden modtaget:

7 ansøgninger til vinterskolen 1993/94

0 ansøgninger til sommerskolen 1994

1 ansøgning til den kommende vinterskole 1994-95.

Umiddelbart er der ikke sket ændringer i fondens annoncering som kan forklare faldet i ansøgningerne, og man kan håbe, at det er et udtryk for en bedre økonomi hos højskolens elever.

Fonden har på grundlag af ovennævnte ansøgninger uddelt et legat på 3000 kr. til en elev på vinterskolen 1993/94, og der er afsat 4000 kr. til den kommende vinterskole.

I det kommende år vil bestyrelsen undersøge mulighederne for at informere bedre om støttemulighederne fra Askov Lærings Elevstøttefond.

Sidste års beretning skal i den forbindelse korrigeres; der udsendes ikke automatisk et ansøgningsskema fra fonden til alle, der søger om optagelse på højskolen. En sådan procedure ville blot give en falsk forventning om fondens mulighed for at give støtte.

Afkastet af fondens formue på 53.829 kr. er trods alt begrænset. Derfor er det også af stor betydning for fondens arbejde, at den modtager bidrag fra medlemmerne i Askov Lærings i form af nøglepenge, køb af AL's trøjer (som kan købes i boghandlen), og ekstra penge indbetalt sammen med kontingentet. En stor tak for denne hjælp.

Bo Karlshøj Riis.

ELEVSTØTTEFONDEN - REGNSKAB 1/10 1993 - 30/9 1994
 =====

Indtægt:

Kassebeholdning ved årets begyndelse		kr. 12.063,71
Medlemsbidrag	kr. 2.480,00	
Nøglepenge m.m.	" 1.004,00	
Obligationsrenter	" 3.700,00	
Udtrukket obligationer	" 6.000,00	kr. 13.184,00
		<hr/>
Balance		kr. 25.247,71
=====		=====

Udgift:

Udbetalt legat		kr. 3.000,00
Rejseudgifter		" 102,00
Depotgebyr		" 107,75
Køb af obligationer		" 9.208,89
		<hr/>
		kr. 12.418,64
Kassebeholdning ved årets slutning		" 12.829,07
		<hr/>
Balance		kr. 25.247,71
=====		=====

STATUS pr. 30/9 - 1994
 =====

Obligationer	kr. 41.000,00
Bankkonto 631288	" 12.829,07
	<hr/>
	kr. 53.829,97
	=====

ASKOV LÆRLINGES REGNSKAB 1/10 1993 - 30/9 1994

=====

Resultatopgørelse:

Indtægt:

663 medlemskontingenter		kr. 47.215,00
Trøjesalg	"	2.452,00
Renteindtægt	"	12,51
Overskud - sommermødet	"	<u>229,00</u>
		kr. 49.908,51

Udgift:

Årsskriftet	kr. 18.642,00	
Kontorhold	" 251,75	
Tryksager	" 5.086,25	
Køb af trøjer	" 686,00	
Reg. beholdn. af trøjer	" 1.000,00	
Porto	" 6.901,95	
Rejseudgifter	" 6.910,00	
Repræsentation	" 810,00	kr. 40.287,95
Overskud		kr. 9.620,56
=====		=====

Aktiver:

Kasse		kr. 0,00
Bank	"	2.098,81
Giro	"	22.803,51
Beholdning af trøjer	"	<u>3.360,00</u>
		kr. 28.262,32
		=====

Passiver:

Egenkapital:

Saldo pr. 1/10 1993		kr. 18.641,76
Overskud	"	<u>9.620,56</u>
		kr. 28.262,32
		=====

Askov Højskoles regnskab

Balance pr. 31. december 1993

Resultatopgørelse for perioden

1. januar til 31. december 1993

AKTIVER:

Omsætningsaktiver:

Likvide beholdninger	139
Værdipapirer	29
Debitorer	1.667
Varelager	303
	<u>2.138</u>

Anlægsaktiver:

Inventar/udstyr undervisning	163
Inventar kostafdeling	248
Ejendomme	43.745
	<u>44.156</u>

AKTIVER I ALT

46.294
=====

PASSIVER:

Gæld:

Kortfristet gæld	3.642
Langfristet gæld	23.633
	<u>27.275</u>

Henlæggelser:

Olivia Holm Møllers Billeder	19
Udstyr, Møllen	2
Fengers Hus	43
Bibliotek	0
	<u>64</u>

Egenkapital:

Saldo pr. 1/1 1993	19.157
Kapitalbevægelser	-201
Årets resultat	-1
Egenkapital i alt	<u>18.955</u>

PASSIVER I ALT

46.294
=====

INDTÆGTER:

1.000 kr

Statstilskud	6.425
Skolepenge	5.585
Øvrige indtægter ..	3.186
	<u>15.196</u>

UDGIFTER:

Undervisning:	
Lærerlønninger	3.538
Andre	1.033
	<u>4.571</u>

Bygninger:

Prioritetsrenter ..	1.698
Leje af lokaler ...	0
Vedligeholdelse ...	1.496
Varme, lys, rengøring	1.933
Andre	243
	<u>5.370</u>

Kostforplejning:

Bespisning	2.848
Andre	221
	<u>3.069</u>

Administration:

Kontor incl. løn ..	1.117
Andre	559
	<u>1.676</u>

Øvrige udgifter:

Renter i øvrigt ...	365
Andre	65
	<u>430</u>

UDGIFTER I ALT

15.116

RESULTAT FØR

AFSKRIVNINGER

80

Afskrivninger:

Afskrivninger	81
Henlæggelser	0
	<u>81</u>

ÅRETS RESULTAT

-1
=====

Medarbejdere på Askov Højskole :

Baisner	Grethe	sekretær for AL
Bendsen	Thora	køkken
Bebe	Hanne	børnehaveleder
Bojesen	Lars Bo	lærer
Bose	Hiralal	lærer
Buch	Jørgen	lærer
Byriël	Eva	kontor
Christensen	Laila	kontor
Christensen	Thormod	forretningsfører
Cour	Inger Marie la	lærer
Cour	Kristian la	lærer
Durand	Jean	lærer
Frandsen	Agner	lærer
Frank	Leif	pedelmedhjælper
Frost	Else	køkken
Germann	Karen Marie	økonoma
Hansen	Hans Christian	lærer
Hansen	Rineke	lærer
Hansen	Vagn	lærer
Hedegaard	Joan	kontor
Henningen	Ulla	lærer
Holdt	Inger	rengøring
Holm	Ulla Vad	køkken
Holst	Karen	lærer
Jarnum	Anne Birthe	lærer
Jensen	Knud Peder	lærer
Jensen	Svend Aage	pedel
Jepsen	Ulla	bogholder
Jørgensen	Margit	køkken
Korup	Kirsten	bibliotekar
Kühne	Tove	rengøring

Kvist	Anne Kirstine	lærer
Kvist	Morten	forstander
Mikkelsen	Carl Gunnar	lærer
Mogensen	Lotte	køkken
Naunberg	Irene	køkken
Nielsen	Pia	køkken
Pedersen	Lise	køkken
Pertou	Anders	lærer
Poder	Frede	vedligeholdelse
Reimer	Kenneth	lærer
Rydal	Hanne	lærer
Tine	Schöneberg	køkken
Ørum	Ame	vedligeholdelse

Skolens bestyrelse :

Gunnar Thorlund Jepsen
 C.H. Dons Christensen
 Henning Mathiasen
 Hans Wenzel
 Gudmund Busk Jensen
 Morten Kvist
 Anders Pertou

Fra Askov Lærlinge:
 Marianne Poulsen
 Ulla Kamp

Elevliste

Vinterskolen 1993/94

Vagn Aggerholm, Odensevej 337, 5700 Svendborg
Viktorija Aleksejcaite, Savanoriu 47-55, 2015 Vilnius
Britta Charlotte Andersen, Kløervænget 9, Birkende, 5550 Langeskov
Mona Andersen, Østermarksvej 2, TirsLund, 6541 Bevtoft
Signe Goos Bahnsen, Mejlbyvej 195, 8250 Egå
Mette Bomholtt, Thunøgade 8 st., 8000 Århus C.
Trinu Borgia, Estland
Mia Charlotte Brink, Ormslevvej 489, 8260 Viby J
Käre Bruntse, Rugvangen 9, 5450 Otterup
Frederik Jarløv Busch, Esrumvej 251, 3000 Helsingør
Pernille Harbo Caspersen, Birkegade 27 A, 5. th., 2200 København
Bent Christensen, Jægervangen 141 th., 2820 Gentofte
Nanna Søby Christensen, Dr. Margrethesvej 63, 3650 Ølstykke
Ingelise Dahlin, Lindehøj 46, 3450 Allerød
Peter Danielsen, Lykkedalsvej 77, 8220 Brabrand
Ailija Denina, Skolas Street 5-22, Saulkrasti, LV-2160 Latvia
Ismail Haji H. Elmi, Hjejlevej 22 st. tv., 8600 Silkeborg
Camilla Etzerodt, Fuglebæks Alle 3, 4400 Kalundborg
Nicolaj Holm Faber, Sølvgade 92, st. tv., 1307 København
Astrid Malene Frederiksen, Skovbogade 15, 4000 Roskilde
Kim Hansen, c/o Bent Hansen, Egedalvej 20, 6818 Årre
Pia Hansen, Okslundvej 17, 6650 Brørup
Tommy Hansen, Kirkestræde 3, Sdr. Alslev, 4800 Nykøbing F.
Johanne Holte, Tofteåsen 6, 2840 Holte
Enida Hosentari, L 8 Rr Lidhjoje Prize, Revit P 19, Albanien
Lars Peter Høegh, Bellisvej 6, Damhus, 6760 Ribe
Rakel Jacobi, Bissensgade 7, 1 th, 8000 Århus C
Kristina Kirk Jensen, Toften 57, 7190 Billund
René Kastrup Jensen, c/o Lindegaard, A. D. Jørgensensvej 8 II 2000
København F.
Tue Jespersen, Grønningen 44, 6230 Rødekro
Wendy Justesen, Nørre Fælledvej 12, 8960 Auning
Merike Jürna, Hiie 8, EE2400 Tartu, Estland
Henrik Lemvig Jørgensen, Brandsgardsvejen 21, 3730 Nekso
Ole Jørgensen, Haugevej 166, 5270 Odense N.
Tina Borup Jørgensen, Lindevænget 241, 8600 Silkeborg

Kavaus Keshthar, Frederik d. 3.'s vej 16, I th., 7000 Fredericia
Peter Dupont Kristensen, Vardevej 41, Sig, 6800 Varde
Jesper Mørch Lauridsen, Elmegårdsvej 2, 6270 Tønder
Rikke Laursen, Vibæk Strandvej 52, 8400 Ebeltoft
Jens Chr. Lauenstein Led, Smedebakken 7, 6300 Gråsten
Erik Leifermann, Pilegårdsvænget 13, 5240 Odense NØ
Jakob Bursøe Leth, Rugårdsvej 266, 5210 Odense NV
Søren Lund, Flittiglisevej 54, 5250 Odense
Christine Lütje, Haselhof, 38553 Wasbüttel, Tyskland
Per Buus Moberg, Mejsevej 1, Brendal, 7600 Struer
Henning Nielsen, Herringvej 61, 2.th., 7500 Holstebro
Jakob Keller Nielsen, Veldsparken 77, 8830 Tjele
Peter Lyng Nielsen, Østerlyngvej 125, 4500 Nykøbing Sj.
Trine Nielsen, Bronzealderen 2, 2640 Hedehusene
Rune Roepstorff Nissen, Sct. Annagade 77, 3000 Helsingør
Hans Ole Olesen, Åtrupvej 4, Faaborg, 6818 Arre
Jolita Paulauskaite, TuskuLeivu 44-27, Vilnius 2051, Lithuania
Heine Grube Pedersen, Grønningen 18, 8722 Hedensted
John Bach Pedersen, Nandrupsvvej 9 4. th., 2000 Frederiksberg
Kristine Pedersen, Bakkegade 14 C, 3400 Hillerød
Lone S. T. Pedersen, Asagården 1, 1.tv., 7500 Holstebro
Lone Petersen, Storegade 33 st th, 6310 Broager
Torben Thinggaard Petersen, Møltrupvej 48, 7480 Vildbjerg
Van Hiep Pham, Jagtvej 59 st. 3., 5000 Odense C.
Katrín Pärnoja, Rüützi 21-5, EE2400 Tartu, Estland
Julie Holst Rasmussen, Klintruphedevej 100, 8472 Sporup
Samer Seoud, Byengen 49, Byengen 49, 2980 Kokkedal
Aurelija Sindeviciute, Rudens 2-3, 2055 Vilnius, Litauen
Andrius Stasaitis
Jeppe Staunbjerg, Lindevænget 44 7800 Skive
Karin Glad Steinmeier, Vesterled 55, 6810 Janderup
Rikke Tasje Struve, Grønnehavevej 7, 3340 Hundested
Bo Heelsberg Svane, Pilegårdsvej 1, 5900 Rudkøbing
Line Stubbe Teglbjerg, Galgebakken Sten 4-5A, 2620 Albertslund
Thomas Bergmann Theilgaard, Stokholmsvej 46, 3060 Espergærde
Ülle Toode Jalaka 44-37, Tartu EE 2400, Estland
Ineta Tuna, Kekava 18-20, Rigas Rajons, LV 2123, Letland

Vinterskolen 1994

- Arne M. Aagesen, Årupvej 3, 96 Års
Rikke Albrektsen, Ravnsnæsvej 19, 3460 Birkerød
Dorthe Falk Andersen, Odensevej 10, 5672 Broby
Ester Dalby Andersen, Vildtgårdsvej 9, Skelby, 4874 Gedser
Henning Andersen, Kollerupvej 2, 8900 Randers
Klaus Nygaard Andersen, Tingevej 28, Mogenstrup, 7800 Skive
Helle Bach, Frue Kirkeplads 183, 8300 Odder
Conny Bonde Barsballe, Heinesgade 14 I th., 22 W København N.
Christian Bennedsgaard, Klostergade 76, 7700 Vestervig
Laika Borghill, Ranjevej 4, 4470 Svebølle
Erik Rindal Brandt, Boruphedevej 15, 8832 Skals
Monica Bunu, Str. Constructorului 4, B1.12, Sc.2, Apart.33, R0 -5300
Focsani, Rumænien
Vibeke Christensen, Peder Skramsgade 312. tv., 8200 Århus N.
Alexandra Benedicte Collin, c/o G. Collin, Bernstorffsvej 148 II tv. 2900
Hellerup
Anders Elvstrøm, Gl. Mosevej 1, 8462 Harlev
Peter Evald, Plathilden Str. 14, D-Flensburg, Tyskland
Kari Finnsson, c/o Jon Durhuus, Gudrunsvvej 48, 4 th, 8220 Brabrand
Scfie Fuglsang, C.C.Iversensvej 8, 4500 Nykøbing Sj
Maria Gottlob, Rådhusstræde 1, 1466 København K.
Lone Græsborg, Pilevænget 7, 8300 Odder
Jane Gitte Hansen, Ulspilsager 81, 2791 Dragør
Lisa Fredløv Hansen, Rolighedsvej 4 kld., 3000 Helsingør
Lisbeth Tarp Hansen, Gudenåvej 63, 4000 Herning
Peter Ulrich Hansen, 99-214 Leomann Place, Hawaii 96701 Aiea, USA
Abdullah M. Hassan, Islandsgade 60 I tv., 6700 Esbjerg
Søren Chr. Hebsgaard, Fælledvej 5, 7790 Thyborøn
Per Jon Hermann, Vattrupvej 30, 8620 Kjellerup
Peter Hjort, Humlevænget 30, 6000 Kolding
Grith Hjort-Petersen, Højgårdvej 4, 6100 Haderslev
Thomas Mørup Jensen, Kajerødvej 104, 3460 Birkerød
Stefan Peter Jockers, Kastaniens Kvarter 34, 2990 Nivå
Christina Jørgensen, Rugvænget 94 3. tv., 2750 Ballerup
Vivian Worm Jørgensen, Marsvænget 56, 6710 Esbjerg V.
Tilde Kinket, Daddellunden 5 2. tv., 6705 Esbjerg Ø.
Jacob Koch, Strandagervænget 17, 7000 Fredericia
Mette May Kofoed, c/o Rye Schulch, Husmandsvej 1, Drejød, 5700
Svendborg
Kirsten Munkholm Kristensen, Nøjsomhedsvej 4, 8220 Brabrand

Runa Halvas Kruchov, Majvænget 3, 5700 Svendborg
Mads Kruse, Overgaden Oven Vandet 74 2. t, 1415 København K
Jeppe 5. R. Larsen, Vangede Bygade 132, 2820 Gentofte
Mette Isager Larsen, Skt. Pauls Gade 412. tv., 8000 Århus C.
Brian K. Lassen, Niels Juels Gade 45 st. tv., 8200 Århus
Jakob Wendelboe Lund, Bakkefaldet 6, 2840 Holte
Maria Dodensig Lundgaard, Peder Skramsgade 11, st.th., 8000 Århus C.
Maria Lykke, Vallerødvnæget 10, 2960 Rungsted Kyst
Astrid Benedicte M. Madsen, Houmarksvej 75, 8900 Randers
Sanne Madsen, Nørregade 22, 8300 Odder
Cherie Chanett B. Mages, Henrik Ibsensvej 8, 6400 Sønderborg
Lise Hjort Magnussen, Sjællandsgade 12 I tv., 8000 Århus C.
Astrid Mortensen, Rosengården 22. th., 9200 Aalborg SV.
Tine Hansen Mortensen, Mariagervej 51, 9560 Hadsund
Margit Møller, Bakkesvinget 56, Kyndeløse Sydmark, 4070 Kr. Hyllinge
Mahmoud Reza Naderi, Bispehavevej 103 4. mf., 8210 Hasle
Tu Tuan Trung Nguyen, Onsgards Tværvej 2 st. tv., 2900 Hellerup
Karen Nielsen, Frejavej 36, 9280 Storvorde
Mikkel Crone Nielsen, Bjørndrupvej 55, 7900 Nykøbing M.
Steffen Nielsen, Røjlemosevej 70, 5500 Middelfart
Stine Pontoppidan Nielsen, Løgismoseskov 16, 5683 Haarby
Tina Vestergaard Nielsen, Gersdorffslundvej 11, 8300 Odder
Rikke Steenholt Olesen, Oldermandsvej 1, 4581 Rørvig
Mette Geisler Olsen, Præstegyden 2, 5300 Kerteminde
Gitte Pallisgaard, Clemensgade 15, 6000 Kolding
Lone Møller Pedersen, Refshøjvej 34, 7200 Grindsted
Rene Pedersen, Brennerpasset 17, 6000 Kolding
Annette Grothe Petersen, Rådmandshaven 5, 4700 Næstved
Hans Jørgen Petersen, c/o Karin Enghoff, Kirkevænget 8, 6430
Nordborg
Bente Bjørn Ranten, Næstvedlandevej 645, 4243 Rude
Helmer Lundager Rasmussen, Marselis Boulevard 38 2. 203,8000
ÅrhusC
Mette Dissing Sandahl, Svendgårdsvej 62, 8330 Beder
Anne Mette A. Simonsen, Gl. Kurreholmvej 4, 3330 Gørløse
Helle Simonsen, Bøgelundsgade 12, st. th., 2200 København N
Henriette Simonsen, Sparretornvej 43, 5230 Odense M
Dariusz Sokolowski, Skanderborgvej 233, 2, 8260 Viby J
Junko Ueba, 403 Takane-dai, Midori-ku, Nagoya-shi, Japan
Berit Walther, Sønderbrogade 65 2. tv., 8700 Horsens
Finn Michael Wilhelmsen, Ajerland 10, 6091 Bjert

Sommerskolen 1994

Ameer Hussein Al Ameer, Brydes Alle 92, 3 mf., 2300 København S
Michael Licht Byg, Hørup Klint 12, 6470 Høruphav
Ellen Stræde Christensen, Hausergade 36 3., 1128 København K.
Jens Christensen, Jernstøberiet 5, 4000 Roskilde
Karin Randrup Christensen, Holmetofte 64, 8270 Højbjerg
Jesper Rousing Clemmensen, Kildevangen 67, 5750 Ringe
Jean Mwepele Mundadi Dali, Bakkendrupsvvej 29, 4480 St. Fuglede
Marie Ehlers, Toftevænget 20, 5260 Odense S.
Lars Elgidh, Ved Stampedammen 53, 2970 Hørsholm
Linda Falcksgaard, Valmuevænget 12, 5560 Årup
Mogens Holberg Fenger, Jembanegade 5, 6900 Skjem
Morten Geisler, Vestergade 70, 9320 Hjallerup
Karen Gulddammer, Hedebygade 5, 1754 København V
Axel Halgaard, Skt. Olaibakke 17, 7600 Struer
Lene Faxe Hansen, Kolding Højskole, Skovvangen 18, 6000

Kolding

Erida Hosentari

Pia Grethe Iversen, Enghaven 21, Vinde-Helsingø, 4281 Gørlev
Rakel Jacobi, c/o Finn Jacobi, Møldrupsvej 1, 8220 Brabrand
Bent Thambo Jensen, Gl. Landevej 25, 7100 Vejle
Helene Johannessen, Svanholm Gods, 4050 Skibby
Andre Malling Justsen, Vestre Ringgade 56,5, 8000 Århus
Louise Frank Jørgensen, Ny Munkegade 96, 5 th, 8000 Århus C
Lars Klode, Søndergårdsvvej 32, 7400 Herning
Jens Peter Kold, Mindegade 6, 1.tv., 8000 Århus C
Runa Halvas Kruchov, Majvænget 3, 5700 Svendborg
Indra Kulite, Letland
Henrik Fredensborg Køhn, Hjortevej 90, 6400 Sønderborg
Christina Larsen, Tuehuse 14, 4653 Karise
Jan Krogh Larsen, Hillerødholmsalle 73, 3000 Helsingør
Kathrine Lundsgaard, Vestre Ringgade 56,5., 8000 Århus C
Mikkel Løndahl, Frederiksberg Alle 6 A, 1820 Frederiksberg C
Regina Miloserdova
Naser Mirlashari, Dalslandsgade 8C vær 106, 2300 København S
Dorte Mogensen, Købmagergade 75 - 2, 7000 Fredericia
Virginie Ndelela T Mwepele, Bakkendrupsvvej 29, 4480 St. Fuglede
Gitte Nielsen, Rosmarinvej 12, 8800 Viborg
Kim Lasse Nielsen, Vindingevej 27, 2700 Brønshøj
Marcelo Nielsen, Vester Alle 29, 1 th, 8000 Århus C
Malene Nissen, Druehaven 45, 7000 Fredericia

Lotte Nordvig, Finsensvej 57, 2 tv, 2000 Frederiksberg
Tine Olsen, Korsevænget 12, 4100 Ringsted
Abdirazak Yusuf Osman, Kalmargade 63, st th., 8200 Århus N
Gitte Pallisgaard, Clemensgade 15, 6000 Kolding
Mads Dahl Pedersen, Guldsmædgade 17, 3., 8000 Århus C
Thomas Bjerre Pedersen, Birketofte 1, 8700 Horsens
Anne Petersen, Flintager 4, 2620 Albertslund
Aet Pussim
Philippe Prytz Rasmussen, 25 Chin Bee Ave, Jurding Town, 2261
Singapore
Tue Midtgaard Rossau, Tietgens Plads 4,4, 8000 Århus C
Christian Schumacher, Skæring Havvej 137, 8250 Egå
Stig Simonsen, Birkevej 10 st. th., 8700 Horsens
Jan Allan Steffensen, Østergården 69 st. th., 2635 Ishøj
Peter Sørensen, Storehedevejen 25, 8850 Bjerringbro
Søren Sørensen, Dueholmvej 3, Dueholm, 7800 Skive
Dan Chr. Have Thomsen, Vestermarksvej 7, 9610 Nørager
Lisbeth Vinter, c/o Kirkebakken 19, 8860 Ulstrup
Jørgen Gram Vinther, Den Rejsende Højskole, Auderodvej 42, 2980
Kokkedal
Morten Wulff, Strandvejen 276 B, Skovshoved, 2820 Gentofte

Torben Jensen, Radering 1931, »Landskab«, Askov Højskoles grafiske samling.

**Sommermøde
d.17-19. juni 1995.**

**Efterårsmøde
d.13-15.oktober 1995.**

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450004873802